

まるごと 日本のことばと文化

中級 1(B1)

スクリプト・テキストの翻訳

(タイ語)

คำแปลสคริปต์และข้อความในตำราเรียน

(ภาษาไทย)

ver. 20161118

Topic 1 กับคนใหม่

PART 1 ทุกคน สวัสดีค่ะ

พิธีกร : เอาละค่ะ อยากขอให้แนะนำตัวเองกันตามลำดับนะคะ

①

ยะมะชิตะ : ยินดีที่ได้รู้จักค่ะ ฉันชื่อ ยะมะชิตะ การีเซีย โทะโมะโกะ ค่ะ แต่งงานและอาศัยอยู่ที่นี้ได้ประมาณ 30 ปีแล้ว เอ๋ ตอนนี้งานที่บริษัทท่องเที่ยวคะเรื่องยุ่งยากก็มีอยู่เยอะ แต่เพราะฉันชอบดูแลคนอื่น เลยคิดว่างานนี้น่าจะเหมาะกับตัวเอง งานอดิเรกคือวาดรูป ส่วนใหญ่สุดสัปดาห์จะไปสเก็ตภาพที่สวนสาธารณะใกล้ๆ สำหรับนิสัย คิดว่าตัวเองเป็นคนที่ค่อนข้างชอบเข้าสังคม และอยากมีเพื่อนเยอะๆค่ะ ขอฝากเนื้อฝากตัวด้วยนะคะ

A: เอ๋ ขอโทษครับ ไม่ค่อยเข้าใจนิดหน่อยครับ ตรงที่พูดเรื่องนิสัย ... เมื่อกี้พูดว่าจะไร่นะครับ

ยะมะชิตะ : นิสัยก็คือ “ชอบเข้าสังคม” ก็คือชอบคุยกับผู้คนนะคะ

A: อ้อ เข้าใจแล้วครับ ขอขอบคุณมากครับ

พิธีกร : ถ้าอย่างนั้นเชิญคนต่อไปแนะนำตัวเองด้วยค่ะ

②

คิมุระ : ขอขอบคุณครับ เอ๋ ตื่นเต้นเหมือนกันนะเนี่ย ผมชื่อคิมุระ คิมุระ เคน ครับ เคนก็คือ 健 ในคำว่า 健康 (สุขภาพแข็งแรง) ครับ เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยปี3 แต่ตอนนี้เรียนอยู่ครับ เรียนที่โรงเรียนสอนภาษาที่นี้ครับ งานอดิเรกก็ไม่มีอะไรเป็นพิเศษ แต่ชอบดูหนัง แล้วก็คิดว่า ระหว่างที่อยู่ที่นี่ก็คิดว่าอยากไปเที่ยวที่ต่างๆครับ ถ้ามีที่ไหนน่าสนใจรบกวนบอกผมด้วยนะคะ ประมาณนี้ครับ ยินดีที่ได้รู้จักครับ

พิธีกร : ถ้าอย่างนั้นเชิญคนต่อไปเลยคะ

③

ชะวะตะ : สวัสดีค่ะยินดีที่ได้รู้จัก ดิฉันชื่อ ชะวะตะ โนะบุโกะ เพิ่งย้ายมาที่นี้กับครอบครัวเพราะเรื่องงานของสามีเมื่อ3 เดือนก่อนค่ะ มีลูกสาว1คน อายุ 8 ขวบ ตอนที่อยู่ที่ญี่ปุ่นฉันก็ทำงานค่ะ แต่ตอนนี้เป็นแม่บ้านเต็มตัว ที่นี้ไม่เหมือนที่ญี่ปุ่น บ้านกว้างกว่าที่ญี่ปุ่น การทำความสะอาดก็ลำบากมากๆ แล้วลูกสาวก็ไม่ได้เข้าเรียนที่โรงเรียนคนญี่ปุ่น แต่เข้าเรียนที่โรงเรียนนานาชาติ เวลาที่ได้รับเอกสารจากโรงเรียนก็จะเหนื่อยหน่อยค่ะ เอ๋ ตอนอยู่ที่ญี่ปุ่นฉันเคยอยู่ในวงออเคสตราระดับมัธยมเล่น ก็เลยคิดว่าถ้าทำอย่างนี้ที่นี้ได้ก็ดีนะคะ ฉะนั้นยังไม่ค่อยรู้เกี่ยวกับการใช้ชีวิตที่นี้เท่าไร ถ้ามีอะไรก็ช่วยสอนฉันด้วยนะคะ

พิธีกร : ถ้าอย่างนั้นเชิญคนสุดท้ายเลยคะ

④

มัดสีดะ : เอ่อ, สวัสดีครับทุกคน ผมชื่อ โทะชิโนะริ มัดสีดะ ตอนอยู่ที่ญี่ปุ่นผมเคยทำงานที่บริษัทเอเจนซีโฆษณา แล้วก็หลังจากที่เกษียณจากงานแล้วผมก็ย้ายมาที่นี่ครับ ที่ญี่ปุ่นผมทำงานตั้งแต่เช้าจนค่ำ คิดว่าอยากจะพักผ่อนสบายๆหลังเกษียณ ก็เลยย้ายมาที่นี่ ตอนนี้ผมอาศัยอยู่กับภรรยา ภรรยาผมก็ยุ่งทุกวันกับการออกไปซื้อป๊อปปิ้ง ทานอาหารกับเพื่อนๆ และออกไปที่นั่นที่นี่ ส่วนผมก็อยู่บ้านเป็นส่วนใหญ่ แต่ผมคิดว่างานสังสรรค์แบบนี้ น่าสนใจดี ก็เลยมาร่วมกิจกรรมในวันนี้ ยินดีที่ได้รู้จักครับ

ผู้หญิง : ขอโทษค่ะ ฉันฟังไม่ค่อยเข้าใจ คุณบอกว่าตอนอยู่ที่ญี่ปุ่นคุณทำงานที่ไหนนะคะ?

มัดสีดะ : ที่บริษัทเอเจนซีโฆษณาครับ เอ่อ เป็นบริษัทที่ทำโฆษณาอะไรพวกนี้ครับ

ผู้หญิง : อ้อ เหนื่อยค่ะ ขอบคุณค่ะ

PART 2 เอ่อ..ขอโทษนะค่ะ

แคธี : เอ่อ.. ขอโทษนะค่ะ คุณเป็นคนญี่ปุ่นใช่ไหมคะ

นิชิยะมะ : อี๊ ไช้แล้วค่ะ

แคธี : ว่าแล้ว เมื่อสักครู๋ได้ยินคุณคุยโทรศัพท์เป็นภาษาญี่ปุ่นอยู่

นิชิยะมะ : คุณพูดภาษาญี่ปุ่นได้หรือคะ

แคธี : ไช้ค่ะ ตอนนี้นั่งกำลังเรียนภาษาญี่ปุ่นอยู่ ฉันชื่อ แคธีค่ะ

นิชิยะมะ : โห ขนาดที่นี่ยังมีภาษาญี่ปุ่น...ตกใจเลยคะ เอ่อ ฉันชื่อ นิชิยะมะ ค่ะ

แคธี : คุณนิชิยะมะ มาเข้าคลาสโยคะนี้บ่อยเลยนะค่ะ บ้านอยู่แถวนี้หรือคะ

นิชิยะมะ : ไช้ค่ะ ฉันอยู่ที่อพาร์ทเมนต์ใกล้ๆนี้แหละค่ะ คุณแคธีล่ะคะ?

แคธี : ฉันก็พักอยู่ใกล้ๆแถวนี้เหมือนกัน เอ่อ ขอโทษนะค่ะ คุณนิชิยะมะมาทำอะไรที่ออสเตรเลียหรือคะ

นิชิยะมะ : ฉันเป็นแม่บ้านค่ะ สามีของฉันย้ายมาประจำที่นี่เมื่อฤดูร้อนปีที่แล้วค่ะ เลยย้ายมาจากโตเกียวทั้งครอบครัวค่ะ แต่จะไป แคธีพูดภาษาญี่ปุ่นเก่งมากเลยนะค่ะ เรียนอยู่ที่ไหนหรือคะ

แคธี : ยังไม่เก่งหรือคะ ตอนนี่เรียนภาษาญี่ปุ่นที่ศูนย์วัฒนธรรมญี่ปุ่นประจำชิดนีย์ค่ะ ตอนอยู่มัธยมปลายเคยเรียนภาษาญี่ปุ่นมานิดหน่อยค่ะ แต่แบบเดี๋ยวกี้ลืมหมด เลยมาเริ่มเรียนใหม่เมื่อ 3 ปีที่แล้วค่ะ ฉันสนใจวัฒนธรรมญี่ปุ่น แล้วก็ชอบอาหารญี่ปุ่นด้วย ตอนนี่ก็เรียนวะโดโกะ(กลองญี่ปุ่น)อาทิตย์ละครั้งค่ะ

นิชิยะมะ : โอ้โห วะโดโกะหรือคะ สุดยอดเลย

แคธี : เอ่อ คุณนิชิยะมะคะ ถ้าไม่รังเกียจ พอลจะเป็นเพื่อนคุยภาษาญี่ปุ่นกับฉันบ้างได้มั๊ยคะ ถึงจะเรียนภาษาญี่ปุ่นอยู่แต่ฉันก็ไม่ค่อยได้มีโอกาสได้คุยกับคนญี่ปุ่นเท่าไรหรือคะ

นิชิยะมะ : ได้เลยคะ ฉันเองก็ไม่ค่อยมีเพื่อนที่นี่เท่าไรหรือ ดีใจจังค่ะ

แคธี : ค่อยยังชั่ว ถ้าอย่างนั้น ขออีเมลแอดเดรสหน่อยนะค่ะ

PART 3 ยินดีที่ได้รู้จักค่ะ ฉันชื่อ มะริ ค่ะ

ยินดีที่ได้รู้จักค่ะ ฉันชื่อ มะริ ค่ะ

พิธีกร : ต่ไปขอเชิญคุณมะริแนะนำตัวเองได้เลยครับ

มะริ : สวัสดีค่ะ ยินดีที่ได้รู้จักค่ะ ดิฉันชื่อ มะริ ค่ะ เพิ่งจะมาเข้าร่วม "ชมรมสนทนาภาษาญี่ปุ่น" วันนี้เป็นครั้งแรก
ฉันเริ่มเรียนภาษาญี่ปุ่นครั้งแรก เมื่อ..เอ่อ สามปีที่แล้ว ที่มาเริ่มเรียนก็เพราะคุณนิมะญี่ปุ่นค่ะ แล้วก็
การเรียนภาษาญี่ปุ่นหลังเลิกงานมันเหนื่อยมาก แต่เพราะมีคุณครูและเพื่อน ๆ
ทำให้รู้สึกสนุกแล้วก็เรียนต่อเนื่องได้ค่ะ ตอนนี้งานเกี่ยวกับการนำเข้าและส่งออกในบริษัทญี่ปุ่นค่ะ

ในการทำงานไม่ค่อยได้ใช้ภาษาญี่ปุ่น แต่ก็อยากจะพูดคุยเรื่องต่างๆกับ staf ชาวญี่ปุ่นให้ได้ค่ะ
แล้วก็เข้าร่วมชมรมนี้ เพราะอยากจะมีเพื่อนชาวญี่ปุ่นเยอะ ๆ อ้อ แล้วก็งานอดิเรกคือ
การแวะทานอาหารตามท้องที่ต่างๆ และก็ชอบทำอาหารมาก ๆ แล้วก็ชอบพูดคุยด้วยค่ะ
เข้ามาคุยกับฉันเยอะๆนะคะ ยินดีที่ได้รู้จักค่ะ

PART 4 อย่าลืมกดติดตามดิฉันด้วยนะคะ

คะโอะริน : แม่บ้านที่ใช้ชีวิตในต่างประเทศมาได้สี่ปีแล้ว ตอนนี้อาศัยอยู่ในลอนดอน มีลูกสาวหนึ่งคนอายุ 7 ขวบ
พื้ดเกี่ยวกับชีวิตประจำวันในยุโรป สิ่งที่กังวลตอนนี้คือเรื่องรักษาระดับภาษาญี่ปุ่นของลูกสาวที่ไม่ให้ถดถอย
กำลังสนใจเกี่ยวกับการอบเค้ก, เต้นซุมบ้า, และการชมงานศิลปะในแกลเลอรี่ต่างๆ
หวังว่าจะได้รู้จักกับผู้คนหลากหลายที่นี่ ฝากกดติดตามด้วยนะคะ

ฮิโรชิ โอะกะวะระ :

ครูสอนภาษาญี่ปุ่นในมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่ง เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาญี่ปุ่น
การออกเสียงภาษาญี่ปุ่น หนังสือที่เขียนก็จะมี Sugoi Nihongo, Onsei o Manabou เป็นต้น
ตอนนี้กำลังเรียนภาษาเวียดนามทางออนไลน์ เรื่องที่พื้ดหลักๆจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับดนตรีซึ่งไม่ค่อยเกี่ยวกับงาน
นักประพันธ์เพลงที่ชอบคือ รัคมานีนอฟ ความฝันในอนาคตคือ การอาศัยอยู่บนเกาะเซตว็อนและใช้ชีวิตสบายๆ

บุจัง : พนักงานบริษัท รักการแช่ออนเซ็น เหล้าสาเก การร้องเพลง และการท่องเที่ยว ราชิตุลย์ กรุ๊ปเลือด O
ตอนนี้กำลังติ้ดภาษาญี่ปุ่นมาก ช่วงสุดสัปดาห์ฉันเป็นอาสาสมัครสอนภาษาญี่ปุ่นที่ชั้นเรียนของท้องถิ่น
ชอบการแลกเปลี่ยนสื่อสารกับคนจากต่างประเทศ ฉันเลี้ยงแมว ภาพยนตร์เรื่องโปรดคือ **かもめ食堂**
"Kamome Shokudo"

ฟู : สวัสดี! ฉันเป็นนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ตอนนี้งากำลังศึกษาภาษาญี่ปุ่นในประเทศแคนาดา
บ้านเกิดอยู่ที่สิงคโปร์ และอาศัยอยู่ที่เมืองโตรอนโต ในบัญชีนี้ฉันจะพื้ดเป็นภาษาญี่ปุ่น
ถ้าภาษาญี่ปุ่นของฉันอาจจะแปลกๆ ไปบ้างก็ขอให้มองข้ามหน่อยนะ
ฉันอยากแลกเปลี่ยนข้อมูลกับคนญี่ปุ่นและผู้ที่กำลังศึกษาภาษาญี่ปุ่นจากทั่วโลก ยินดีที่ได้รู้จัก!

Topic 2 เมนูแนะนำ

PART 1 ร้านอร่อยมาก โดยเฉพาะอาหารประเภทปลา

คนถาม : มีร้านอาหารญี่ปุ่นแนะนำที่ไหนบ้างมั้ครับ

①

ผู้ชาย A : นั่นสิ ถ้าอาหารญี่ปุ่นอร่อยๆก็ต้องยกให้ร้าน “มุชะชิ” เลยอร่อยที่สุด เซฟก็เป็นคนญี่ปุ่น
จะได้ทานอาหารญี่ปุ่นรสชาติแท้ๆที่ไม่ต่างจากที่ญี่ปุ่นเลย

คนถาม : อ้ออย่างนั้นหรือครับ

ผู้ชาย A : เทมปุระ กับสุกี้ยากี้ก็อร่อย โดยเฉพาะ อาหารประเภทปลาอร่อย(umai)มาก

คนถาม : umai?

ผู้ชาย A : อ้อ ก็แปลว่าอร่อยนั่นแหละ ปลาสดมาก ซาซิมิของที่นี่คิดว่าน่าจะอร่อยกว่าร้านทั่วไปในญี่ปุ่นซะอีก

ผู้หญิง D : นั่นสินะคะ

ผู้ชาย A : พนักงานที่ใส่ชุดญี่ปุ่นกับบริการสุภาพพอบอกกับที่ญี่ปุ่นเลย แต่ราคาที่นี่ค่อนข้างแพงหน่อยนะ

ผู้หญิง C : อ้อ

ผู้หญิง D : ใช่ๆ จริงด้วย

②

ผู้ชาย B : ถ้าเป็นร้านที่ราคาถูกหน่อยก็ร้าน “OISHII” เป็นสไตล์ **バイキング**

คนถาม : **バイキング** เป็นยังไงครับ

ผู้ชาย B : อ้อ ก็คือ บุฟเฟต์ที่ทานได้ไม่อั้น ก็คือถ้าอยากลองกินอะไรหลายๆอย่างเยอะๆ ก็แนะนำที่นี่เลย

คนถาม : โห

ผู้ชาย B : แต่ว่า อาจจะไม่เหมือนกับอาหารญี่ปุ่นที่ญี่ปุ่นนะ ไข่ม้วนก็จะคล้ายๆออมนเล็ต
หรืออย่างพวกซูชิที่แบบไม่มีที่เป็นหน้าปลาต่างๆเลย
แต่จะมีแต่พวกไก่ทอดหรือซูชิแบบม้วนใส่อะโวคาโดต่างๆมากกว่า

ผู้ชาย A : ใ้

ผู้ชาย B : แต่ว่ารสชาติก็ไม่ได้แย่นะ

③

ผู้หญิง C : จะว่าไป เดี่ยวนี้ราเม็งแบบญี่ปุ่นที่กำลังฮิตที่นั่นนะคะ อย่างร้าน “ทะเละมิ” ที่เพิ่งเปิดใหม่
ราเม็งของที่นี่เป็นราเม็งของแท้เลย

- คนถาม : โห
- ผู้ชาย A : อ้อ ร้านนั่นเอง
- ผู้หญิง C : คำทำคะชิจากไก่และผัก
- คนถาม : คะชิคือ ...
- ผู้หญิง C : อ้อ ก็คือน้ำซุบน้ำนั้นแหละคะ อร่อยนะคะ
- คนถาม : โห
- ผู้หญิง C : แล้วก็ดีตรงที่ราคาก็ไม่แพงเท่าไรหรอกด้วย แต่ว่าร้านจะแน่นตลอดเลย ยิ่งถ้าไปวันหยุดนี้ มีคนต่อคิวยาวมากเลย นี่แหละที่เป็นข้อเสียของร้านนี้
- ผู้หญิง D : เป็นแบบนี้เลยละเนอะ

④

- ผู้หญิง D : ถ้าพูดถึงร้านที่ดีแต่ไม่ค่อยมีใครรู้จัก ก็จะเป็นร้านขนมปังที่ชื่อ เบเกอร์รี่มายเลิฟ
- คนถาม : ขนมปังเหรอครับ
- ผู้หญิง D : ถ้าพูดถึงร้านขนมปังก็อาจจะคิดว่าไม่น่าจะใช้อาหารญี่ปุ่นเท่าไร แต่ว่าขนมปังที่ขายที่นั่นเป็นขนมปังสไตล์ญี่ปุ่นทั้งหมด ลองไปดูให้ได้นะคะ ขนมปังสไตล์ญี่ปุ่นนี้ทั้งหมดนุ่มฟูมากเลย
- ผู้หญิง C : เนอะๆ
- ผู้หญิง D : ราคาค่อนข้างแพงหน่อย แต่มีขนมปังหลายชนิดเลย เช่น พวกขนมปังไส้ถั่วแดง กับเมล่อนปัง หรือว่าขนมปังยะกิโชะบะ
- คนถาม : โอ้โห อย่างนั้นหรือครับ
- ผู้หญิง D : แล้วก็ไม่ได้มีแต่พวกขนมปังอย่างเดียวนะคะ มีขนมญี่ปุ่นอย่างเช่น ดังโงะ ขายด้วย แล้วก็ยังมีพื้นที่ให้นั่งทานในร้านได้ด้วย อย่างตอนที่อยากจะจิบชาสักหน่อยก็ดีนะคะ

PART 2 แป้งทำไอ้โคะโคะโนะมียะกิ

- ยุพกา : เอ... เหมือนว่า แป้งทำไอ้โคะโคะโนะมียะกิ จะไม่มีขายนะ
- ทะกะทสึเกะ : ปกติก็เห็นมีขายอยู่นะ ช่วยไม่ได้ ถ้าอย่างงั้นใช้แป้งสาลีทำละกัน ที่บ้านมีแป้งสาลีอยู่
- ยุพกา : เอ๊ะ ใช้แป้งสาลีทำได้ด้วยหรอคะ
- ทะกะทสึเกะ : ใช่ค่ะ ถ้าเติมผงชูรสสำเร็จรูปลงไปผสมก็ทำเป็นไอ้โคะโคะโนะมียะกิ ได้เหมือนกัน
- ยุพกา : อันนี้หรือเปล่าคะ แล้วจะต้องใช้ยังไงหรอคะ
- ทะกะทสึเกะ : ผสมแป้งสาลี น้ำ แล้วก็ไข่ไก่ให้เข้ากัน แล้วใส่ผงชูรสสำเร็จรูปลงไปสัก 1 ช้อนก็ได้แล้วค่ะ
- ยุพกา : หรอคะ แล้วหลังจากนั้นก็ เอ่อ อันนั้นเรียกอะไรคะ ที่โรยด้านบน สีน้ำตาล ที่เป็นปลา....
- ทะกะทสึเกะ : **かつおぶし** หรือเปล่า อ้อจริงด้วย ต้องซื้อ **かつおぶし** ไปด้วย เกือบลืมเลย
- ยุพกา : อ้อ แล้วก็ควรซื้อซอสไปด้วยไหมคะ ซอสมีหลายอย่างอย่างไรทั้งซอสทงคัตสึ ซอสชูโน ว่าแต่จะซื้อแบบไหนดีคะ
- ทะกะทสึเกะ : อ้อ เจอแล้ว ต้องอันนี้ค่ะ ซอสยี่ห้อโอะตะฟุคุ นี้เลย รสชาติจะออกหวานนิดหน่อย เป็นซอสสำหรับทำไอ้โคะโคะโนะมียะกิโดยเฉพาะเลยคะ
- ยุพกา : โห
- ทะกะทสึเกะ : แล้วก็พวก ไข่ไก่ กะหล่ำปลี กับเนื้อสัตว์ที่บ้านก็มีอยู่แล้ว นอกจากนี้ เครื่องอะไรที่น้ำจะใสในไอ้โคะโคะโนะมียะกิอีกไหมคะ
- ยุพกา : นั่นสิคะ อย่างพวกหอยล๊ะคะ? ที่เมืองไทยนี่จะมีอาหารที่ชื่อ “หอยทอด” ค่ะ จะคล้ายกับไอ้โคะโคะโนะมียะกิแบบใส่หอยลงไปคะ น่าจะเข้ากับไอ้โคะโคะโนะมียะกิของญี่ปุ่นแน่ๆคะ
- ทะกะทสึเกะ : ก็ดีนะคะ ว่าแต่หอยขายแถวไหนนะ
- ยุพกา : อย่างพวกหอยนี่ ถ้าไปซื้อที่ตลาดน่าจะถูกแล้วก็สดกว่าซื้อที่ซูเปอร์นะคะ
- ทะกะทสึเกะ : ถ้างั้นก็ตามนั้นคะ แต่อยากให้สอนวิธีทำอาหารชื่อ “หอยทอด” นี้ ให้ด้วยจัง
- ยุพกา : ถ้าอย่างงั้นต้องซื้อผักชีกับซอสพริกไปด้วยนะคะ

PART 3 ลองรับประทานดูสิคะ

- ชลพน : โมะริซัง คินนี่ฉันจะพาคุณไปที่ร้านอาหารคิริกีซสถานนะคะ
- โมะริ : โห อาหารคิริกีซสถาน นี่มีอาหารแบบไหนบ้างเหรอครับ
- ชลพน : ก็มีหลายอย่างอยู่เหมือนกัน แต่ถ้าจะให้ถูกปากคนญี่ปุ่นก็น่าจะเป็น Laghman
- โมะริ : Laghman เหรอครับ?
- ชลพน : ใช่ค่ะ Laghman เป็นอาหารเส้นทำจากแป้งสาลี แลวกก็ สีขาวๆคล้ายๆกับอุด้งของญี่ปุ่น ลวกเส้นที่วุ้นแล้วก็ราดหน้าด้วยเนื้อผัดกับผัก น้ำซุซุที่ได้จากเนื้อได้รสชาติอร่อยมากๆ บางทีก็โรยหน้าด้วยผักชีฝรั่งานก็มี
- โมะริ : โห
- ชลพน : จริงๆแล้ว Laghman นี้มีในประเทศอื่นในแถบเอเชียกลางด้วย ก็จะมีรสชาติแตกต่างหลากหลายกันไปแล้วแต่ประเทศ
- โมะริ : อย่างนั้นเหรอครับ
- ชลพน : ถ้าถามคนญี่ปุ่นว่า ชอบอาหารคิริกีซสถานเมนูไหนที่สุด ส่วนใหญ่ก็จะบอกว่าต้องเป็นเมนู Laghman นี้แหละค่ะ ต้องลองทานดูให้ได้นะคะ
- โมะริ : ครับ ผมจะลองดู

PART 4 เคล็ดลับคือใส่มันฝรั่งลงไป!

โอะโอะโอะโนะมียะกิใส่มันฝรั่ง

โอะโอะโอะโนะมียะกิที่ต่างจากสูตรทั่วไป เคล็ดลับคือใส่มันฝรั่ง!

ส่วนผสม (สำหรับ 2 คน)

แป้งทำโอะโอะโนะมียะกิ	100 กรัม
ไข่ไก่	1 ฟอง
น้ำเปล่า	100 ซีซี
เนื้อสไลซ์หั่นบาง	200 กรัม
กระหล่ำปลี	200 กรัม
มันฝรั่ง	1 ลูก

ซอสโอะโอะโนะมียะกิ มาของเนส ปริมาณตามชอบ

★ สาหร่ายญี่ปุ่น ปลาโอตากแห้ง ขิงดอง ปริมาณตามชอบ

1. ปอกเปลือกมันฝรั่ง หั่นขนาดพอประมาณ ต้มจนกว่าจะนิ่ม รอจนเย็นแล้วจึงบดให้ละเอียด
2. ซอยกระหล่ำปลีให้เป็นฝอย
3. ผสมแป้งทำโอะโคะโนะมิยะกิ น้ำเปล่า ไข่ไก่ และมันฝรั่งบดในข้อ 1 ลงในชามขนาดใหญ่ แล้วผสมให้เข้ากัน พอเข้ากันแล้วก็ใส่กระหล่ำปลีที่เตรียมไว้ในข้อ 2 แล้วผสมให้เข้ากัน
4. ย่างเนื้อมะกอกหรือกระทงแบนหรือกระทะปิ้งย่าง
5. ใส่น้ำมันบนกระทะหรือกระทะร้อน ตั้งไฟให้ร้อน ใช้ไฟปานกลาง เทส่วนผสมในข้อ 3 เกือบส่วนผสมให้เป็นแผ่นบาง
6. เมื่อแป้งด้านหนึ่งสุกและเริ่มแข็งตัว วางเนื้อสไลซ์ในข้อ 4 ลงด้านบน
7. เมื่อแป้งด้านบนสุกและแข็งตัวแล้ว ก็พลิกกลับด้าน
8. ทาซอสโอะโคะโนะมิยะกิและมายองเนส และโรย★ด้านบนตามชอบ เป็นอันเสร็จเรียบร้อย

เคล็ดลับ

เครื่องที่ใส่ในโอะโคะโนะมิยะกินอกจากที่กล่าวมา ยังสามารถใส่เครื่องต่าง ๆ ตามใจชอบ เช่น กุ้ง, หมูสับ, ข้าวโพด, ซีส, ต้นหอม, และอื่น ๆ ได้

(หากไม่มีซอสโอะโคะโนะมิยะกาก็สามารถใช้ซอสวูสเชสเตอร์หรือซอสรวมตามผสมซอสมะเขือเทศเล็กน้อยก็ได้ ซึ่งจะให้รสชาติใกล้เคียงกับซอสโอะโคะโนะมิยะกิ)

ที่มาของสูตรนี้

ในระหว่างที่ไปทำงานต่างประเทศนาน ๆ ก็เกิดอยากทานโอะโคะโนะมิยะกิขึ้นมา เลยลองทำเองดู พอลองใส่มันฝรั่งลงไปด้วยก็ทำให้อร่อยขึ้น แถมยังทำง่ายด้วย

PART 5 วิธีทำ "สูกียากี้ แบบง่ายๆ"

ส่วนผสม วัตถุดิบ

เนื้อวัวสไลซ์บาง	300 กรัม
ต้นหอมญี่ปุ่น	1 ต้น
ผักกาดขาว	200 กรัม
เส้นชิระตะกิ	1 ถุง (เส้นบุกสไตล์ญี่ปุ่น)
ไข่ไก่	2 ฟอง
เต้าหู้ขาว	1 ก้อน
ซอสสูกียากี้ญี่ปุ่น	1 ขวด (หากไม่มีให้ผสมน้ำ โชยุ น้ำตาล และเหล้าญี่ปุ่น อย่างละประมาณ 50 ซีซี)

วิธีทำ

1. หั่นต้นหอมญี่ปุ่น ผักกาดขาว ชิราตากิ และเต้าหู้เป็นชิ้นพอดีคำ ※สำหรับต้นหอมญี่ปุ่นให้หั่นเฉียง
2. ตั้งกระทะหรือหม้อบนเตา ใส่น้ำมันเล็กน้อย ใส่น้ำลงไปผัดจนสุก
3. เทซอสสูกียากี้ญี่ปุ่นลงไป
4. ใส่อันหอมญี่ปุ่น ผักกาดขาว เส้นชิระตะกิ และเต้าหู้ที่หั่นเตรียมไว้ลงไป

-> รอบประมาณ 5 นาที ก็เสร็จแล้ว

วิธีทาน จิ้มกับโชชิบิแล้วทาน หรือจะทานทั้งๆแบบนั้นก็อร่อย

Topic 3 ดนตรีที่ฉันชอบ

PART 1 ก็ต้องเพลงลูกทุ่งอยู่แล้ว

①

- ผู้ถาม : คุณคิโยะตะ
- คิโยะตะ : อะไรเหรอคะ?
- ผู้ถาม : เอ่อ ฉันอยากลองฟังเพลงญี่ปุ่นนะคะ จะฟังเพลงแบบไหนดีคะ
- คิโยะตะ : นั่นสินะคะ อืม ก็มีเยอะอยู่นะคะ อย่างวง “kodoo” รู้จักไหมคะ?
- ผู้ถาม : ไม่เคยได้ยินเลยคะ
- คิโยะตะ : เป็นกลุ่มวงโคโตะที่มีชื่อเสียงมากในญี่ปุ่นคะ
- ผู้ถาม : หือ วงโคโตะเหรอคะ?
- คิโยะตะ : กลุ่มวงโคโตะ เป็นกลุ่มนักตีกลองแบบญี่ปุ่นนะคะ
- ผู้ถาม : อ้อ
- คิโยะตะ : ฉันเคยไปคอนเสิร์ตมา 2 ครั้ง มันดีมากเลยคะ เสียงกลองญี่ปุ่นที่ตีพร้อมกันหลายๆคนมันทรงพลังมาก ยิ่งไปกว่านั้นจังหวะของทุกคนก็พร้อมเพรียงกันราวกับเครื่องจักร คงจะต้องฝึกซ้อมกันมาอย่างดีมาก ๆ แน่เลยคะ
- ผู้ถาม : โห อย่างนั้นเหรอคะ

②

- ผู้ถาม : นี่ๆ ชะนะเอะ เธอมีนักร้องญี่ปุ่นที่ชอบหรือเปล่า? ฉันอยากลองฟังดูบ้างนะ
- ชะนะเอะ : นักร้องญี่ปุ่นหรือ อืม...ถ้าเป็นนักร้องญี่ปุ่น ฉันชอบโคะบุคุโระ เธอรู้จักหรือเปล่า?
- ผู้ถาม : อืม ไม่รู้จักนะ เป็นแนว J-pop หรือ?
- ชะนะเอะ : ใช่ แต่ถึงจะบอกว่าแนว J-pop ก็มีตั้งหลายแนวนะ อย่างแนวไอดอล หรือแนวแรพ โคะบุคุโระก็ออกเป็นแนวแบบเน้นให้ฟังที่ตัวเพลง? ประมาณนั้น
- ผู้ถาม : หือ ยังไงนะ?
- ชะนะเอะ : ก็เป็นวงที่เป็นผู้ชายสองคน ทั้งสองคนร้องเพลงเก่งมากเลย ทำนองเพลงก็เพราะ การประสานเสียงขึ้นลงนี่สุดยอดไปเลย
- ผู้ถาม : ประสานเสียงขึ้นลง...?
- ชะนะเอะ : ก็ประสานเสียงขึ้นลงนะ...เอ่อ ก็คือ เวลาที่เค้าร้องตามทำนองเพลงสูงต่ำ มันประสานกันเป็นหนึ่งเดียว แล้วก็เพราะมากเลย
- ผู้ถาม : อ้อ
- ชะนะเอะ : เนื้อเพลงก็ ถึงจะยากนิดนึง แต่มันก็ลึกซึ้งนะ อย่างเพลง “Sakura” (ซากุระ) หรือเพลง “Koko dake ni shika sakanai hana” (ดอกไม้ที่บ้านแค่นี้) เป็นเพลงที่ฟังแล้วซึ่งมากมาย ลองฟังดูนะ เดี่ยวจะให้ยืม CD
- ผู้ถาม : อ้อ

③

- ผู้ถาม : คุณอุเอะโนะ มีเพลงญี่ปุ่นอะไรแนะนำไหมคะ
- อุเอะโนะ : ให้แนะนำเธอ นันลิ ถ้าฉันอยากให้คุณฟัง X-Japan ที่เป็นตัวแทนของดนตรีญี่ปุ่นคุณนะ
- ผู้ถาม : X-Japan เธอคะ
- อุเอะโนะ : อ้อ คนอาจจะคิดว่าเป็นวงดนตรีสมัยก่อน แต่ถึงเอามาฟังตอนนี้ก็ไม่รู้สึกเก่าเลย
- ผู้ถาม : อ้อ
- อุเอะโนะ : ถ้าดูจากรูปลักษณะภายนอกแล้ว ออกดูเป็นแนววิซชวล....
- ผู้ถาม : เอ? วิช..?
- อุเอะโนะ : แนววิซชวล ก็คือเป็นวงที่แต่งตัวทำผมเยอะๆดูฉูดฉาด แต่จริงๆแล้วฝีมือทางด้านดนตรีเค้าสุดยอดมาก
- ผู้ถาม : เธอคะ
- อุเอะโนะ : ทำนองเพลงก็เพราะและฟังง่ายก็จริง แต่ก็ตาร์ทกับกลองที่เล่นไปด้วยกันเนียนซับซ้อนมาก แต่เค้าก็ทำให้มันดูง่ายไปเลย
- ผู้ถาม : โห
- อุเอะโนะ : เพลงที่แนะนำก็มี "Silent Jealousy" เสียงกลองของYOSHIKI ที่ผสมไปกับทำนองที่ดังตามเนื้อ มันเท่มากๆ
- ผู้ถาม : โห อย่างนั้นเธอคะ

④

- ผู้ถาม : ฉันสนใจอยากลองฟังเพลงญี่ปุ่นนะค่ะ คุณมัดสีโมะโตะชอบแบบไหนคะ?
- มัดสีโมะโตะ : อืม นันลิ แต่ยังไงก็ต้องเป็นเพลงลูกทุ่งอยู่แล้ว
- ผู้ถาม : เพลงลูกทุ่งเธอคะ?
- มัดสีโมะโตะ : พวกวัยรุ่นเหมือนเค้าไม่ค่อยจะฟังกันแล้ว แต่พออายุมากขึ้น เพลงลูกทุ่งมันฟังแล้วซึ่งดีนะ
- ผู้ถาม : อืม
- มัดสีโมะโตะ : นักร้องที่ชอบที่สุด ก็น่าจะเป็น โยะชิ อิคุโซ
- ผู้ถาม : โยะชิ อิคุโซ..เธอคะ
- มัดสีโมะโตะ : อ้อ อย่างเพลง "Yukiguni" (เมื่องหิมะ) หรือ "Sake yo" (เหล้าเอ๋ย) ก็ดังอยู่นะ
- ผู้ถาม : อ้อ
- มัดสีโมะโตะ : เนื้อเพลงนี่ก็ให้ความรู้สึกว่ามันเป็นแบบที่อยู่ในโลกของเพลงลูกทุ่งจริงๆ
- ผู้ถาม : อ้อ

- มัดสีโมะโตะ : ก็อย่างผู้ชายกับผู้หญิงเล็กจางกัน ก็เลยไปกินเหล้าแล้วนี่ถึงวันเก่าๆอะไรแบบนั้น ทำนองเพลงมันเรียบง่ายนะ คนที่ร้องในคาราโอเกะก็เยอะ แต่ในความเป็นจริงแล้วมันเป็นเพลงที่ยากทีเดียว
- ผู้ถาม : ทำไมละคะ
- มัดสีโมะโตะ : ก็ถ้าไม่ใช่คนที่ร้องเพลงเก่ง มันก็จะกลายเป็นเพลงธรรมดาๆที่มันน่าเบื่อซะสิ
- ผู้ถาม : โห อย่างนั้นหรือคะ

PART 2 เพลงดีไม่มีวันเก่า

- มูระคะมิ : คุณจูดิ คินวันเสาร์ที่จะถึงนี้ ว่างไหม? พวกเราจะไปคาราโอเกะกัน สนใจจะไปด้วยกันไหม? คุณจูดิเคยบอกว่าชอบร้องคาราโอเกะนี่
- จูดิ : คาราโอเกะหรือคะ? ค่ะ ขอไปด้วยคนนะคะ ตอนที่ฉันเรียนอยู่ที่ญี่ปุ่นก็ไปบ่อยๆ แต่จะว่าไปที่บูคาเปสต์นี่ก็มีคาราโอเกะด้วยหรือคะ?
- มูระคะมิ : อ้อ เป็นห้องคาราโอเกะแบบญี่ปุ่น ละก็มีเพลงญี่ปุ่นเยอะเลยนะ คุณจูดิรู้จักเพลงญี่ปุ่นบ้างหรือเปล่า?
- จูดิ : แน่นอนค่ะ อย่าง Dreams come true หรือ นะคะจิมะ มิยุกิ หรือ Southern All Stars ก็ร้องบ่อย ทำนองเพลงเพราะดีนะคะ อย่างเพลง “Jidai” (ยุคสมัย) หรือ “Itoshi no Ellie” (เอลลี่ที่รัก)
- มูระคะมิ : ใจ๋ เป็นเพลงที่ทำให้นึกถึงสมัยก่อนเลย แต่มันไม่เก่าไม่หน้อยหรือ
- จูดิ : เพลงดีไม่มีวันเก่าค่ะ แล้วคุณมูระคะมิร้องเพลงอะไรหรือคะ?
- มูระคะมิ : ก็มีพวกเพลงลูกทุ่ง แล้วก็ถ้ามาหน้อย ก็จะร้องพวกเพลงประกอบอนิเมะซะเป็นส่วนใหญ่
- จูดิ : เอ้ หรือคะ ทั้งเพลงลูกทุ่งละก็เพลงประกอบอนิเมะดูเป็นญี่ปุ่นมากๆเลยคะ บางทีฉันก็ดูในอินเทอร์เน็ตบ้างคะ
- มูระคะมิ : คุณซะโตก็ไปด้วยกันนะ?
- ซะโต : เอ่อ ขอโทษคะ ฉันไม่ค่อยถนัดร้องเพลงซักเท่าไร ถ้าให้ไปฟังคนอื่นร้องอย่างเดียวก็โอเคอยู่ แต่พอไปแล้วก็โดนบังคับให้ร้องทุกที
- จูดิ : ไม่ทำหรือคะ ไม่บังคับให้คนที่ไม่ยากร้องต้องร้องเพลงอยู่แล้ว เรามานั่งฟังเพลงญี่ปุ่นไปพลางๆ ละก็คุยไปดื่มไปให้สนุกกันดีกว่าคะ
- ซะโต : หรือ? อืม ถ้างั้นฉันไปด้วยดีไหมนะ
- มูระคะมิ : เอาละ ตกลงว่าเพิ่มอีกสองคนนะ

PART 3 ความสุดยอดของเธอก็คือ...

- นิชิตะวะ : คุณเจเน็ต ฟังอะไรอยู่เหรอครับ?
- เจเน็ต : เลดีก้าค่ะ เพราะดีนะคะ
- นิชิตะวะ : เลดีก้า ค่ะดียังไงอะครับ?
- เจเน็ต : นั่นสิคะ เลดีก้าเค้าอาจจะโด่งดังในเรื่องของแฟชั่นที่ล้ำมาก แต่เพลงของเค้าเองก็ดีมาก ๆ เลยนะคะ
- นิชิตะวะ : อ้อ เหรอครับ
- เจเน็ต : ทั้งร้องเพลงและเล่นเปียโนก็เก่งมาก แต่ที่สุดยอดก็คือ เอ่อ...เธอแต่งเพลงของตัวเองทั้งหมดเลยนะคะ
- นิชิตะวะ : อ้อ
- เจเน็ต : ทั้งทำนองและจังหวะก็เป็นสไตล์ที่ไม่เหมือนใคร เอ่อ มันมีเสน่ห์แบบที่ฟังครั้งนึงแล้วก็ลืมไม่ลงเลยคะ
- นิชิตะวะ : โห
- เจเน็ต : ยิ่งไปกว่านั้น มีวิดีโอที่โอก็ดูแล้วตื่นเต้นราวกับดูภาพยนตร์เลยคะ
- นิชิตะวะ : เหรอครับ
- เจเน็ต : ไม่ใช่แค่นั้นนะคะ ละก็ เลดีก้าเค้ายังทำกิจกรรมเพื่อสังคมอีกด้วย ฉันคิดว่าเค้าเป็นคนดีมาก ๆ เลยคะ
คุณนิชิตะวะก็ลองฟังดูนะคะ

PART 4 ไปดูการแสดงสดของวง BEGIN มาแล้ว!

Blog ของคะโอะรุ

“ไปดูการแสดงสดของวง BEGIN มาแล้ว!”

เมื่อวันเสาร์ที่แล้ว เพื่อนที่ชื่อมะกิจัดงานไป ก็เลยได้ไปดูคอนเสิร์ตของวง BEGIN@ Saitama International Center Hall ฉันรู้จักเพลงของBEGINมาบ้าง และก็ร้องในคาราโอเกะบ้าง แต่ก็ไม่เคยมีโอกาสได้ไปดูคอนเสิร์ตมาก่อน ครั้งนี้เลยรู้สึกตื่นเต้นมาก

พอไปถึงที่ฮอลล์ ก็ตกใจว่ากลุ่มคนที่มาดูนั้นหลากหลายมาก ตั้งแต่เด็กเล็กไปจนถึงผู้สูงอายุ หรือมันเป็นจุดเด่นของBEGINกันนะ?

แล้วพอเริ่มคอนเสิร์ต ครั้งแรกก็มีเพลงอย่าง “Koishikute” ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเพลงที่ฟังซึ้งๆ ก็นะ ตอนที่นักร้องนำ คุณฮิงะ เริ่มร้องขึ้นมา บรรยากาศทั้งฮอลล์ก็เปลี่ยนไปเลย เขานักร้องเพลงเพราะจริงๆ และครั้งหลังของคอนเสิร์ต ก็มีเพลงอย่าง “Nada soo soo” , “Shamisen no hana” ที่เป็นเพลงดังของโอกินะวะมาแบบจัดเต็ม ให้ความรู้สึกเหมือนอยู่ที่โอกินะวะจริงๆ! ช่วงอังกอร์ ก็เป็นเพลง “Shimanchuu nu Takara” ที่ฉันชอบ ฉันทั้งร้องทั้งเต้นตามเพลงสนุกมากจริงๆ

แล้วก็ บรรยากาศภายในฮอลล์ก็เป็นกันเองมาก ตอนที่ร้องเพลงอยู่ มีเด็กร้องให้ด้วย แต่ก็ไม่มีใครโกรธเลย คุณฮิงะเองก็ยังหัวเราะและพูดว่า “พอเป็นเพลงบัลลาดที่ไร ไม่รู้ทำไมต้องมีเด็กร้องให้ทุกที่เลยนะ” โดยไม่ได้ถือสาอะไร ทำให้ฉันรู้สึกสบายใจมากเลย

ด้วยเหตุผลนี้ ทำให้ฉันกลายเป็นแฟนคลับของBEGINไปซะแล้ว เดือนมิถุนายนจะมีคอนเสิร์ต “Uta no hi” (วันแห่งเสียงเพลง) ที่จัดขึ้นทุกปี ฉันจะต้องไปให้ได้! แต่จะซื้อตั๋วได้หรือเปล่าน้า

PART 5 ไปด้วยกันไหม

คอนเสิร์ตของBEGIN

ถึง คะโอะรุ

สบายดีหรือเปล่า?

คือฉันมีตั๋วคอนเสิร์ตของBEGINอยู่นะ สนใจจะไปด้วยกันไหม?

วันที่12เมษายน เวลาตั้งแต่5โมงครึ่ง จัดที่Saitama International Center Hall

คะโอะรุเองก็เคยร้องเพลงของBEGINในคาราโอเกะนี่ เธอก็ชอบวงนี้เนอะ?

จะฟังBEGINทั้งที ก็ต้องไปฟังในการแสดงสด บรรยากาศก็ดี ต้องสนุกแน่นอน

ไปด้วยกันนะ รอคำตอบอยู่น้า

มะกิ

Topic 4 ไปออนเซ็นกัน

PART 1 ตอนนี้ดิฉันมาที่ออนเซ็นค่ะ

①

สวัสดีค่ะ! รายการ “มะรุโกะโตะ แนะนำออนเซ็นทั่วประเทศ” วันนี้ดิฉันมาที่ฉันมาอยู่ที่จิโกะคุะนิออนเซ็น จังหวัดนงะโนะคะ ที่จิโกะคุะนินี้มีสัตว์อย่างหนึ่งที่มีชื่อเสียงมาก นั่นก็คือ ลิงที่กำลังแช่น้ำพุร้อนตรงนั้นค่ะ น่ารักจัง ลิงเหล่านี้เป็นที่รู้จักไปทั่วโลก และถูกเรียกขานว่า “snow monkey” (ลิงหิมะ) ละก็บ่อน้ำพุร้อนกลางแจ้งบ่อนี้ เป็นบ่อสำหรับลิงเท่านั้นค่ะ

คนไม่สามารถลงไปแช่ได้นะคะ ดูน่าสบายจังเลยนะคะ ส่วนคนก็สามารถไปแช่ได้ที่บ่อกลางแจ้งของเรียวกังด้านล่างได้ค่ะ ไม่ต้องเป็นห่วง แต่เวลานั้นหนาวมากในหน้าหนาว บางครั้งลิงก็ลงมาแช่ในบ่อน้ำพุร้อนของคนเหมือนกันนะคะ ถ้าเราโชคดี ก็อาจจะได้แช่ออนเซ็นร่วมกับน้องลิงก็ได้นะคะ

②

เย้ ในที่สุดก็มาถึงจนได้! หลังจากที่ลงรถบัส แล้วก็เดินมาตามทางขึ้นเขาอีก4ชั่วโมงครึ่ง ออนเซ็นนี้ที่ต้องเดินขึ้นเขามาเท่านั้น คือฮะคุบะยะริออนเซ็น ที่อยู่ตอนเหนือของเทือกเขาแอลป์

ที่นี่เป็นออนเซ็นที่อยู่ในกระท่อมบนภูเขาที่จะมาได้แค่ช่วงฤดูร้อนเท่านั้น แต่จะว่าไป ทางลำบากน่าดูเลย นี่กว่าจะตายซะแล้ว! แต่ถึงจะลำบากขนาดนั้นแต่ก็ยังอุตสาหะมากก็เป็นเพราะว่า ออนเซ็นกลางแจ้งแห่งนี้ เป็นออนเซ็นที่อยู่สูงกว่าระดับน้ำทะเล 2,100เมตร ราวกับเป็นบ่อออนเซ็นกลางแจ้งที่อยู่บนเมฆเลย วิวดูสวยอดมาก และถ้าเราดวงดีละก็ เราจะสามารถชมพระอาทิตย์ขึ้นระหว่างที่แช่น้ำพุร้อนไปด้วย เช้าวันพรุ่งนี้ ผมจะต้องตื่นแต่เช้ามาดูพระอาทิตย์ขึ้นให้ได้ ขอให้อากาศแจ่มใสเถอะ

③

ออนเซ็นที่เราจะมาแนะนำในวันนี้ คือ ชิรุโนะยุออนเซ็น ที่อยู่ในหมู่บ้านออนเซ็นนิวโต จังหวัดอะกิตะ ออนเซ็นแห่งนี้เป็นออนเซ็นที่มีประวัติศาสตร์ยาวนานกว่า300ปี ตั้งแต่ยุคเอโดะ ในบ่อออนเซ็นกลางแจ้งนี้มีน้ำพุร้อนที่ขุ่นเป็นสีขาวบริสุทธิ์ ซึ่งน้ำพุร้อนนี้ดีต่อสุขภาพมากเลยครับ ส่วนอาคารเก่าของเรียวกังนี้เขากันว่ามีมาตั้งแต่ยุคเอโดะทีเดียว บรรยากาศภายในก็ดูเหมือนจะไม่เปลี่ยนไปจากสมัยก่อนเลย ที่ตรงกลางห้องมีเตาอิโรริ ซึ่งเราจะรับประทานอาหารเย็นที่บริเวณเตานี้ ให้ความรู้สึกเหมือนเราได้ย้อนเวลากลับไปในยุคเอโดะเลย ซึ่งเหล่าคนที่โยยหาบรรยากาศแบบ “ออนเซ็นลับ” นี้ทำให้ที่พักนี้ถูกจองเต็มไปจนถึงหกเดือนข้างหน้าแล้ว

④

ค่ะ ที่นี่คือชิระซะมะออนเซ็น จังหวัดวะคะยะมะ และฉันอยู่ที่บ่อน้ำพุร้อนกลางแจ้งที่มีชื่อว่า “ชะคิโนะยุ” ส่วนข้างหน้าของฉันก็คือ ทะเล ทะเล ทะเล เป็นแบบวิวทะเลเปิดโล่งเลยคะ เป็นไงบ้างคะ วิทวิทศึนี้! เอาละ ฉันจะลองลงแช่ดูนะคะ โหย มีความสุขจริงๆ สบายมาก แถมยังอากาศดีด้วย รู้สึกดีที่ได้มีชีวิตจริงๆคะ! ฟู เออะละ ความสุขอย่างหนึ่งของการมาเที่ยวแบบนี้ มันคืออาหารของเรียวกังนั่นเอง แน่่อนว่าจะต้องเป็นอาหารทะเลสดๆ!

มีทั้งปลาที่สดมาก แล้วยังนี่! กุ้งมังกรคะ ตัวใหญ่จังเลย จะทานแล้วนะคะ หืม หวานมาก! ละลายในปากเลย ใ๊้ย มีความสุขจริงๆ

PART 2 เพิ่งเคยมาเรียวกังของญี่ปุ่นเป็นครั้งแรก

คุณโรซิวะ : สวัสดีค่ะ เรียวกังคุซัทสึออนเซ็น ชิงชูคังคะ

โยกิ : ฮัลโหล เอ่อ ขอโทษครับ ผมชื่อโยกิ ชาร์มา ที่จองห้องเอาไว้วันที่23อาทิตย์หน้าครับ

คุณโรซิวะ : รอสักครู่ค่ะ ขอตรวจสอบการจองสักครู่ค่ะ คุณโยกิ ชาร์มา จองเอาไว้วันที่23มีนาคม 2ท่านนะคะ

โยกิ : ครับ เอ่อ คือจริงๆแล้วเมื่ออาทิตย์ที่แล้วได้ส่งอีเมลไปสอบถามเรื่องอาหาร แต่พอดีไม่มีเมลตอบกลับมา ก็เลยโทรมาจากอินเดียครับ

คุณโรซิวะ : เอ่อ ต้องขออภัยด้วยค่ะ

โยกิ : ครับ คือว่า พวกผมทานเนื้อวัวและเนื้อหมูไม่ได้ ก็เลยอยากจะทำให้ทำอาหารโดยไม่ใช้เนื้อวัวและเนื้อหมูได้ไหมครับ

คุณโรซิวะ : อ้อคะ สำหรับมื้ออาหารของเราจะมีปลาดิบ สุกี้ยากี้ และเทมปุระ ในสุกี้ยากี้จะมีเนื้อวัวอยู่ จะให้เปลี่ยนเป็นยูโดฟูแทนไหมคะ

โยกิ : ยูโดฟู ...มันเป็นอาหารยังไงเหรอครับ

คุณโรซิวะ : เป็นอาหารแบบหม้อไฟที่ใส่เต้าหู้ ไม่ใส่เนื้อสัตว์ค่ะ

โยกิ : อ้อ ถ้าฉันก็ขอแบบนั้นแล้วกันครับ

เอ่อ แล้วยังเรื่องห้องนะคะ คือจะขอเป็นห้องแบบที่มีอ่างน้ำพุร้อนส่วนตัวได้ไหมครับ

คุณโรซิวะ : ต้องขอโทษด้วยค่ะ ทางเราไม่มีห้องแบบนั้นนะคะ สำหรับอ่างน้ำพุร้อน เราจะให้แขกทุกท่านใช้ห้องอาบน้ำรวมใหญ่ค่ะ

โยกิ : จังเหรอครับ... คือผมนะไม่เป็นไรหรอก แต่ว่าภรรยาผม เพิ่งจะเคยมาเรียวกังแบบญี่ปุ่นเป็นครั้งแรก อาจจะไม่นัดในการไปแช่น้ำรวมกับคนอื่น แต่ในเว็บไซต์ที่ท่องเที่ยว มันมีเขียนว่ามีอ่างน้ำพุร้อนส่วนตัวนี่ครับ...

คุณโรซิวะ : อ้อ ถ้าอันนั้นจะเป็นห้องอาบน้ำแบบครอบครัวค่ะ ก็คือเป็นห้องอาบน้ำที่เข้าเฉพาะกับครอบครัวตัวเองและมีกุญแจล็อกได้ ถ้ามาถึงแล้วก็สามารถแจ้งที่พักร้อนที่ และทางเราจะพาไปที่ห้องอาบน้ำค่ะ

โยกิ : อ้อ ค่อยยังชั่วหน่อย ถ้าอย่างนั้นก็ตามนั้นครับ ขอขอบคุณมากครับ

คุณโรซิวะ : ขอบพระคุณค่ะ รอท่านมาใช้บริการอยู่นะคะ

PART 3 ที่ที่อยากไปที่สุดคือ

- โอดะ : คุณไอนิ นั้นผ่านพิภพสถานที่ท่องเที่ยวหรือครับ
- ไอนิ : ใช่ค่ะ ฉันอยากไปญี่ปุ่น
- โอดะ : หรือครับ อยากไปที่ไหนของญี่ปุ่นหรือครับ
- ไอนิ : โตเกียวค่ะ ที่อยากไปที่สุดก็คือ โอเอโดะออนเซ็น ที่อยู่ที่โอไดบะค่ะ
- โอดะ : ทำไมละครับ
- ไอนิ : ฉันได้ยินมาจากเพื่อนนะค่ะ ว่าที่นั่นเป็นเหมือนสวนสนุกที่เป็นออนเซ็น แล้วเราก็สามารถเช่าชุดยูคะตะที่ชอบได้ด้วยนะค่ะ
- โอดะ : อืม
- ไอนิ : แล้วข้างในก็ตกแต่งเป็นเหมือนเมืองเอโดะโบราณ เพื่อนบอกว่ามันสนุกมากเลยค่ะ แล้วก็ได้น้ำร้อนใส่ชุดยูคะตะ แล้วก็ทานข้าว ฉันอยากอยู่ในนั้นทั้งวันเลยค่ะ
- โอดะ : อืมหรือครับ
- ไอนิ : แล้วที่อยากไปรองลงมา ก็ร้านที่ขายของอะนิเมะอย่างร้านAnimateนะค่ะ
- โอดะ : โห
- ไอนิ : ฉันชอบอะนิเมะของญี่ปุ่นมากๆ ก็เลยอยากไปลองดูว่ามันเป็นสถานที่ยังไงนะค่ะ
- โอดะ : อืม
- ไอนิ : เห็นเค้าว่ามีDVDอะนิเมะทุกเรื่องเลย พวกสินค้าจากการ์ตูนก็น่าสนใจมากเลยนะค่ะ
- โอดะ : อืมหรือครับ
- ไอนิ : แล้วก็คิดว่าต้องไปโตเกียวสกายทรีด้วยค่ะ วิวที่มองลงมาจากจุดชมวิวก็สุดยอดมาก แล้วยังไฟฟลายนกลางคืนเค้าว่ามันสวยมากเลยค่ะ
- โอดะ : โห คุณไอนินี้รู้จริงสินะครับ

PART 4 พึ่งพอใจมาก

รีวิวเรียวกังคู้ทสี่ออนเซ็น ชังชูคัง

อะกิโกะ : พึ่งพอใจมากค่ะ ถึงการเดินทางไปจะไม่ค่อยสะดวกเท่าไร แต่มันก็ทำให้ได้พักผ่อนอย่างเงียบสงบ น้ำพุร้อนของที่นี่เป็นแบบสีชาวนุ่น พอแช่แล้วผิวลื่นๆชุ่มชื้นดี ส่วนบ่อออนเซ็นกลางแจ้งก็ Good อาหารก็อร่อย พนักงานทุกคนรวมถึงผู้จัดการหญิงก็บริการลูกค้าอย่างสุภาพมาก รู้สึกดีมากเลย อยากมาพักอีกค่ะ

เรียวกังคู้ทสี่ออนเซ็น ชังชูคัง :

ขอบพระคุณที่ท่านเลือกพักที่เรียวกังคู้ทสี่ออนเซ็น ชังชูคังในครั้งนี้ และขอขอบคุณในคำชมของลูกค้านะคะ ทางเรามีความยินดีมากค่ะ ทางเราให้ความสำคัญกับการใส่ใจให้แขกทุกท่านได้พักผ่อนอย่างสบายใจ ท่านบอกว่าพึ่งพอใจทางเราก็น่าพอใจ ทางเราขอที่จะได้ต้อนรับท่านอีกครั้งนะคะ

T.H. : ออนเซ็นดีมาก แต่ว่าอาหารนั้นๆ อาจจะเป็นเพราะคนเยอะหรือเปล่า เพราะเห็นประตูที่เสิร์ฟมาไม่ร้อนเลย และก็รู้สึกแปลกๆที่พนักงานที่พร้อนท์เอาแต่คุยกันเอง ตอนที่เช็คเอาท์ ทั้ๆที่แขกเยอะมาก แต่มีพนักงานแค่สองคน เลยต้องรอนานมาก ทั้ๆที่เป็นเรียวกังหุ ราคาแพง เลยรู้สึกไม่ค่อยโอเคเท่าไร

เรียวกังคู้ทสี่ออนเซ็น ชังชูคัง :

ขอบพระคุณที่มาใช้บริการของเรียวกังคู้ทสี่ออนเซ็น ชังชูคังในครั้งนี้ ทางเราต้องขออภัยอย่างสูงที่ทำให้ลูกค้ารู้สึกไม่สบายใจในขณะที่มาพักกับเราในครั้งนี้ ทางเราจะนำความคิดเห็นของท่านในครั้งนี้ไปพิจารณาและคิดวิธีการปรับปรุงต่อไป ทางเราหวังจากใจจริงว่าท่านจะมาใช้บริการของเราอีกครั้ง

PART 5 สอบถามเกี่ยวกับอาหาร

เรียน เรียวกังคู้ทสี่ออนเซ็น ชังชูคัง

สวัสดีครับ ผมชื่อ โยกิ ชาร์มา ที่ได้จองห้องพักไว้ในวันที่ 23 มีนาคม

อยากจะขอปรึกษาเรื่องอาหารครับ

คือทั้งตัวผมและภรรยาไม่สามารถทานเนื้อวัวและเนื้อหมูได้ จึงอยากจะขอให้ทำอาหารโดยไม่ใช่ทั้งเนื้อวัวและเนื้อหมูได้ไหมครับ

รบกวนขอตอบอยู่นะครับ

โยกิ ชาร์มา

Topic 5 ช่วงนี้เป็นอย่างไรบ้าง?

PART 1 นี้ ฟังหน่อยฟังหน่อย

①

โยะโคะตะ : นี้ ฟังหน่อยฟังหน่อย

ผู้ฟัง : อะไรเหรออ?

โยะโคะตะ : เมื่อวันก่อนฉันรับแมวมาเลี้ยงล่ะ

ผู้ฟัง : แมว?

โยะโคะตะ : อ้อ ก่อนหน้านี้เพื่อนโทรศัพท์มาปรึกษาว่า “ต้องย้ายบ้านไปต่างประเทศกะทันหันเพราะเรื่องงาน จะทำยังไงกับแมวที่เลี้ยงไว้ดี” ฉันก็เลยไปรับมานะ

ผู้ฟัง : เหรออ

โยะโคะตะ : หนูตะเภาที่เลี้ยงไว้ที่บ้านเพิ่งตายไปเมื่อ3เดือนก่อนพอดี ฉันกำลังเหงา ก็เลยพอดีเลย

ผู้ฟัง : อ้อเหรออ

โยะโคะตะ : ความที่แมวด่วนั้นยังเป็นลูกแมว มันก็เลยปรับตัวเข้ากับฉันได้เลยในทันที

ผู้ฟัง : เหรออ

โยะโคะตะ : ร้องเมี้ยวแล้วก็เดินเข้ามาหาฉัน น่ารักมากๆ เลย

ผู้ฟัง : อ้อ

โยะโคะตะ : แต่ว่านะ...

ผู้ฟัง : หือ

โยะโคะตะ : แมวดันใช้เล็บข่วนตรงขาโซฟาเป็นรอยถลอกเข้านะสิ คิดจะบอกมันว่า “ห้ามข่วนนะ” แต่ก็นะ มันน่ารักเลยหยวนๆไป

②

อิโต : เมื่อวันก่อนผมไปต่ออายุวีซ่ามาครับ...

ผู้ฟัง : อ้อ วีซ่าหรือคะ

อิโต : แต่หน่วยงานราชการเนี่ย ทำไมเป็นแบบนี้กันหมดนะครับ

ผู้ฟัง : หืม

- อิตโต : ตอนที่ไปรอบแรกเขาบอกว่า “เอกสารไม่ครบ” ถึงผมจะบอกว่า “เฮ้ แต่ตอนถามทางโทรศัพท์ เขาบอกว่าไม่ต้องใช้เอกสารนี่ครับ” แต่เขากลับตอบว่า “ไม่รู้ล่ะ อะไรที่ต้องใช้ก็คือต้องใช้” ไม่ยอมรับฟังอะไรเลยล่ะครับ
- ผู้ฟัง : อ่า มีบ่อยเลยนะคะ เรื่องแบบนี้
- อิตโต : ผมไม่มีทางเลือก ก็เลยต้องเตรียมเอกสารที่วานัน แล้วเขาไปยื่นใหม่อีกวัน ปรากฏว่าคราวนี้ก็โดนว่ามาอีกว่าขาดเอกสารตัวอื่น แบบนี้ทำไมไม่บอกตั้งแต่คราวก่อนล่ะว่าขาดเอกสารอะไรบ้าง
- ผู้ฟัง : จริงๆ ด้วยค่ะ
- อิตโต : ในที่สุดก็รู้สึกเหลืออดที่ต้องโดนให้เที่ยวไปเที่ยวมาหลายครั้ง ผมรู้สึกยอมแพ้ ไม่เอาแล้วครับ
- ผู้ฟัง : เหนื่อยแย่เลยนะคะ

③

- ทะเลาะจุใจ : แฮ่ก เมื่อวันก่อน ผมโดนขโมยของในรถเข้าล่ะ
- ผู้ฟัง : ขโมยของในรถ?
- ทะเลาะจุใจ : อื้อ ก็เมื่อวันอาทิตย์ ผมจอดรถไว้ที่ลานจอดรถใต้ดินของสถานี
- ผู้ฟัง : อื้อ
- ทะเลาะจุใจ : ตอนนั้นผมล่องถ่ายรูปไว้บนแผงหน้ารถยนต์นะสิ
- ผู้ฟัง : เออ วางไว้ไม่ได้หรอก
- ทะเลาะจุใจ : หลังจากนั้น พอลกลับมาที่รถ กล้องก็หายไปแล้ว
- ผู้ฟัง : อ่า
- ทะเลาะจุใจ : นอกจากนี้ พอดูทีวี ตรงที่เคยมีตัวเนวิเกเตอร์นำทางในรถก็กลวงโม่
- ผู้ฟัง : กลวงโม่?
- ทะเลาะจุใจ : ใช่ ไม่เหลืออะไรเลย อารมณ์แบบโดนเข้าให้แล้ว!
- ผู้ฟัง : ใจร้ายเนอะ
- ทะเลาะจุใจ : นอกจากนี้ะ พอดูทีวี หมอนอิงโดราเอมอนที่เอามาจากญี่ปุ่นก็หายไปด้วยล่ะ ซ็อกเลย

④

- นะคะงะวะ : ที่จริงแล้วมีเรื่องจะแจ้งนะคะ ลูกสาวของฉันกำลังจะแต่งงานค่ะ
- ผู้ฟัง : ใจ๋ ยินดีด้วยนะคะ!
- นะคะงะวะ : อืม จะว่าเป็นเรื่องน่ายินดี มันก็ใช่...

แต่คู่แข่งงานที่ว่าอายุมากกว่าตั้ง 17 ปี เคยแต่งงานและหย่ามาแล้วครั้งหนึ่งด้วย

ผู้ฟัง : หืม

นะคะงะวะ : ตอนได้ยินก็ตกใจเลยคะ คิดอยู่ในใจว่า “ทำไมล่ะ?”

ผู้ฟัง : จั้นเหรอคะ

นะคะงะวะ : แต่พอได้เจอ ก็ดูเป็นคนดีคะ วันก่อนเขามาที่บ้านเพื่อทำความรู้จักนะคะ

ผู้ฟัง : ค่ะ

นะคะงะวะ : ดูท่าทางอ่อนโยน คุยสนุก แต่สามีฉัน...

แต่สามีฉันดูท่าทางจะซื่อคะ อายุใกล้เคียงกับตัวสามี เขาเลยพูดเล่นว่า
“ดูเหมือนเพื่อนมากกว่าลูกเขยเสียอีก”

PART 2 ช่วงนี้งานยุ่ง

แพรงกี้ : สวัสดิ์เซเช็ก

เซเช็ก : สวัสดิ์แพรงกี้ ไม่ได้คุยกันตั้งนานเลยนะ

แพรงกี้ : นานจริงๆ ด้วยนะ ช่วงนี้งานยุ่ง ไม่มีเวลาใช้ Skype เลย ทางนั้นเป็นยังไงบ้าง? มองไกลหนาวไหม?

เซเช็ก : หนาวสิ ช้างนอกติดลบ 30 องศาเนะ อินโดนีเซียไม่หนาวเหรอ?

แพรงกี้ : ที่นี้ร้อนทั้งปีเลยละ แต่ช่วงนี้เป็นฤดูฝน ฝนเลยตกหนัก

เซเช็ก : พอพูดถึงฝนตอนนี้ที่อินโดนีเซียฝนตกหนัก น้ำเลยท่วมเต็มถนนเลยใช่ไหม? เป็นอะไรี่เปล่า?

แพรงกี้ : ใช่ ที่นี้ไม่เป็นไร แต่เห็นว่าการจราจรก่ตาท่วมหนัก เพื่อนผมเองก็เห็นว่ารถจมน้ำเลย

เซเช็ก : จั้นเหรอ แล้วช่วงนี้แพรงกี้เป็นยังไงบ้างละ

แพรงกี้ : ยุ่งสุดๆเลย อาทิตย์หน้าต้องไปทำงานที่ประเทศสิงคโปร์ ตอนนี้ก็เลยเหนื่อยเพราะต้องเตรียมตัว เซเช็กล่ะ?
ลูกอายุเท่าไรแล้วนะ?

เซเช็ก : หนึ่งขวบแล้ว แต่นี่คนที่สองก็เลยเลี้ยงได้ไม่มีปัญหาอะไร วันก่อนในที่สุดก็เดินได้แล้วนะ

แพรงกี้ : หืม ยินดีด้วยนะ

เซเช็ก : อ้อ ก็เลยตัดสินใจว่าจะกลับไปทำงานเดือนเมษายนปีหน้าละ

แพรงกี้ : เหรอ พอพูดถึงปีหน้าทางยูทูปที่อยู่กับบอกว่าลูกๆจะเข้าเรียนในโรงเรียนประถมปีหน้า
เขาลงรูปในเฟซบุ๊กด้วยละ

เซเช็ก : อ้อเหรอ แต่เวลาผ่านไปเร็วจังเลยนะ อยากไปญี่ปุ่นอีกจัง

- แพรงกี้ : อ้อ แต่เดี๋ยวนี้สะดวกขึ้นเยอะเลยเนอะ
จะคุยโทรศัพท์กับเพื่อนที่อยู่ต่างประเทศผ่านทางอินเทอร์เน็ตก็ได้ทันทีแบบนี้
และยังได้รู้ข่าวคราวเกี่ยวกับญี่ปุ่นด้วย
- เซเช็ก : จริงด้วยนะ อ๊ะ ขอโทษที ลูกฉันตื่นซะแล้ว กำลังร้องไห้ จั๊นวันนี้เท่านี้ก่อนนะ ไว้คุยกันนะ
- แพรงกี้ : อ้อ ไว้คุยกัน ไปละนะ

PART 3 ช่วงนี้กำลังติดเล่นโยคะคะ

- ชเว : อ๊ะ คุณยะมะงุจิ ไม่ได้พบกันนานนะคะ
- ยะมะงุจิ : อ้าว คุณชเว ไม่ได้พบกันนานนะคะ ช่วงนี้เป็นยังไงบ้างคะ
- ชเว : ขอบคุณที่เป็นห่วงคะ ช่วงนี้ฉันสุขภาพดีมากๆเลยละคะ
- ยะมะงุจิ : จั๊นเหรอคะ ดีจังคะ
- ชเว : จริงๆแล้วช่วงนี้ฉันเริ่มเล่นโยคะนะคะ โยคะร้อน ดีมากเลยนะคะ
- ยะมะงุจิ : เอ โยคะร้อนเหรอคะ เป็นยังไงเหรอคะ
- ชเว : ก็เป็นการเล่นโยคะในห้องร้อนนะคะ
- ยะมะงุจิ : เอ
- ชเว : ค่อยๆยืดตัวอย่างช้าๆ ตอนเริ่มเล่นทำได้ไม่ค่อยดี เอาแต่บ่นว่า “เจ็บจัง” “ทำไม่ได้” แต่คนอื่นๆกลับทำได้สบายๆเลย
- ยะมะงุจิ : เหรอคะ
- ชเว : แต่พอทำต่อเนื่องก็เริ่มทำได้ดีขึ้นเรื่อยๆ ก็ค่อยๆทำได้คะ
- ยะมะงุจิ : เอ
- ชเว : เหงื่อไหลพรากๆเลยคะ ตอนอาบน้ำหลังเล่นเสร็จก็เลยรู้สึกสบายมากๆเลย
- ยะมะงุจิ : จั๊นเหรอคะ
- ชเว : พักนี้ตอนกลางคืนก็นอนหลับสนิท สุขภาพกายก็ดีขึ้นด้วยนะคะ
- ยะมะงุจิ : เหรอคะ
- ชเว : แนะนำเลยคะ
- ยะมะงุจิ : จั๊นเหรอคะ ฟังดูดีจังคะ

PART 4 คนที่บ้านตอนนี้...

สวัสดีค่ะ ไม่ได้ติดต่อกันนานเลย สบายดีไหมคะ ตั้งแต่กลับประเทศไปก็ครบ 1 ปีพอดีเลยนะคะ ที่ญี่ปุ่นอากาศยังร้อนอยู่ ทางนั้นเป็นอย่างไรบ้างคะ

ขอบคุณสำหรับการ์ดวันเกิดและรูปถ่ายนะคะ รูปที่ส่งมาให้แล้วก็รู้สึกคิดถึงจังค่ะ และรู้สึกดีใจที่เห็นว่ายังเรียนภาษาญี่ปุ่นอยู่นะคะ

สำหรับข่าวคราวของครอบครัวเราในช่วงนี้ ไດโงะได้เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยปี 1 แล้วค่ะ เริ่มใช้ชีวิตคนเดียวที่โตเกียวตั้งแต่เดือนเมษายนแล้ว เลยเป็นห่วงว่าไม่เคยทำอาหารเลย ซักผ้าก็ไม่เคยทำ จะใช้ชีวิตคนเดียวได้รึเปล่า แต่ตอนนี้ก็ดูทำทางพอเอาตัวรอดได้อยู่ค่ะ ส่วนยูโกะตอนนี้เป็นนักศึกษาปี 3 แล้ว แต่เขาบอกว่าก่อนจะจบการศึกษาอยากไปโครงการ Work and Holiday ที่ออสเตรเลีย ตอนนี้ดูเหมือนว่ากำลังเตรียมตัวอยู่ค่ะ

ส่วนคุณพ่อยังคงเหมือนเดิม เอาแต่ดูโทรทัศน์อยู่บ้าน ออกกำลังกายและมีเวลาว่างแล้ว ก็เลยอยากจะออกไปข้างนอกด้วยกัน เลยชวนไปคอนเสิร์ตบ้าง ไปนิทรรศการศิลปะบ้าง แต่เขาก็ไม่ออกไปเลย ดังนั้นระยะหลังนี้ฉันเลยเพลิดเพลินกับกิจกรรมต่างๆตามลำพังค่ะ

แล้วก็เรื่องอีเมล ต้องขอโทษด้วยแต่ไม่ได้ใช้ค่ะ ดูท่าทางว่าการเขียนจดหมายจะเหมาะกับฉันมากกว่าค่ะ

ยังไงก็จะตั้งตารอจดหมายฉบับหน้านะคะ ถ้าหากมีโอกาสได้มาญี่ปุ่นอีกก็อย่าลืมติดต่อมานะคะ

ดูแลสุขภาพด้วยนะคะ

มัทซึตะ คินุโกะ

Topic6 มาอ่านการ์ตูนกัน

PART 1 เป็นการ์ตูนที่ดังมากเลยนะ

①

ผู้ถาม : เอ่อ ขอโทษนะคะ เป็นคนญี่ปุ่นใช่ไหมคะ

ไดส์เกะ : อ๊ะ ครับ ใช่ครับ...

ยูกะ : ใช่ค่ะ

ผู้ถาม : ฉันอยากลองอ่านการ์ตูนญี่ปุ่นดูค่ะ แต่ไม่รู้เรื่องไหนดี...พอจะมีการ์ตูนอะไรแนะนำบ้างไหมคะ?

ไดส์เกะ : อืม การ์ตูนแนะนำหะรอครับ นั่นสินะ ที่ได้รับความนิยมก็อย่างเช่น "Death Note" ละมั้ง นี่ครับ สนุกดีนะครับ

ยูกะ : อ้อ "Death Note" ก็ดีนะ

ผู้ถาม : Death Note? เป็นการ์ตูนแบบไหนหะรอคะ

ไดส์เกะ : เอ่อ Death Noteเป็นเรื่องของสมุดบันทึกของยมทูต คนที่ถูกเขียนชื่อลงในสมุดจะต้องตายนะครับ

ผู้ถาม : หืม

ไดส์เกะ : ตัวเอกของเรื่องชื่อ "ไลท์" ซึ่งเป็นนักเรียนมัธยมปลาย เขาใช้สมุดโน้ตนี้เพื่อฆ่าคนไปเรื่อยๆ

ผู้ถาม : หืม เป็นเรื่องน่ากลัวสินะคะ

ไดส์เกะ : ครับ แต่ไม่ได้น่ากลัวอย่างเดียวนะครับ ไลท์คนนั้นฉลาดมาก ไม่มีใครสงสัยเลยว่าเขาเป็นคนร้าย

ผู้ถาม : หืม

ไดส์เกะ : แต่แล้วก็มีนักสืบที่ฉลาดมากปรากฏตัวขึ้นมา แล้วเริ่มสงสัยว่าไลท์คือคนร้าย

ผู้ถาม : เอ๊ะ นักสืบนี้หมายถึงตำรวจหะรอคะ?

ไดส์เกะ : ครับ ก็ ประมาณนั้นแหละ หลังจากนั้นการเผชิญหน้ากันของทั้งสองคนก็น่าตื่นเต้นและสนุกจริงๆเลยละครับ

ยูกะ : อ้อ เข้าใจเลย

ผู้ถาม : อย่างงั้นหะรอคะ

ไดส์เกะ : แล้วยูกะละ? มีเรื่องอะไรแนะนำไหม?

②

ยูกะ : เรื่องที่ฉันแนะนำก็...นั่นสินะ...รู้จักการ์ตูนเรื่อง "Nodame Cantabile (นุ่นรัก นักดนตรี)" ไหมคะ?

ผู้ถาม : อ๊ะ เคยได้ยินค่ะ

ยูกะ : เรื่องนี้ฉันชอบมากเลยคะ เจอแล้ว เจอแล้ว นี่ค่ะ

ผู้ถาม : หืม เป็นการดูเกี่ยวกับดนตรีสินะคะ

ยูกะ : ใช่ค่ะ เป็นเรื่องราวโรแมนติคคอมเมดี้ของ นักเปียโนสาวที่ชื่อ “โนะดะเมะ” กับวาทยกรหนุ่มรูปหล่อเปี่ยมพรสวรรค์ชื่อจืออากิ

ผู้ถาม : วาทยกรนี้หมายถึงวาทยกรของวงออเคสตรา?

ยูกะ : ค่ะ ใช่แล้ว แล้วก็ตัวละครของโนะดะเมะนี่แปลกจริงๆ ทั้งไม่เป็นระเบียบ ทั้งชอบส่งเสียงประหลาดอย่าง “แอริย” อ่านแล้วก็ทำให้เข้าใจค่ะ

ไดสีเกะ : ใช่ใช่

ผู้ถาม : หืม ตลกขนาดนั้นเลยหรอคะ

ยูกะ : ค่ะ แต่นอกจากนี้ก็ยังมามีเรื่องราวที่พูดถึงการเติบโตของโนะดะเมะในฐานะนักเปียโนด้วย และก็มีเรื่องราวความรักกับจืออากิว่าจะเป็นอย่างไรรด้วย เรื่องนี้ดีตรงที่มีหลายประเด็นให้ชวนติดตามค่ะ

ผู้ถาม : งั้นหรอคะ

ไดสีเกะ : มีออกมาเป็นละครและภาพยนตร์ด้วยเนอะ

ยูกะ : อ้อ ก่อนจะอ่านการ์ตูน ดูละครกับหนังก่อนก็อาจจะดีนะคะ

③

หลิน : เช่อ กำลังคุยเรื่องน่าสนใจกันอยู่เลยนะคะ พวกเราขอร่วมด้วยได้ไหมคะ

ยูกะ : แน่นอนค่ะ

ไดสีเกะ : เชิญครับ เชิญครับ

หลิน : ถ้าเป็นการเริ่มต้นอ่านการ์ตูนญี่ปุ่นเบื้องต้นล่ะก็...ฉันคิดว่าต้องเป็น “เบะรุบะระ” ค่ะ

ไดสีเกะ : เบะรุบะระหรอครับ

ผู้ถาม : เบะรุบะระ?

หลิน : ค่ะ “เบะรุบะระ (กุหลาบแวร์ชาย)” เป็นการ์ตูนที่ค่อนข้างนานแล้ว แต่เป็นการ์ตูนที่มีชื่อเสียงมากเลยนะคะ

ผู้ถาม : อืม เป็นเรื่องยังไงหรอคะ

หลิน : เป็นเรื่องราวในช่วงการปฏิวัติฝรั่งเศสค่ะ ตัวละครหลักหญิงมีชื่อว่าออสการ์จริงๆเป็นผู้หญิงแต่ถูกเลี้ยงมาในแบบชายชาติตรี เป็นคนดีมากเลยล่ะค่ะ

ผู้ถาม : หืม

ยูกะ : ออสการ์ที่ไปเลยเนอะ

หลิน : ค่ะ ออสการ์นี่ตอนแรกมีหน้าที่ดูแลปกป้องพระนางมารี องตัวเนต...

ผู้ถาม : มารี่ ของตัวเนต?

หลิน : เอ่อ คนที่เคยเป็นพระราชินีของฝรั่งเศสค่ะ

ผู้ถาม : พระราชินีนี้หมายถึงลูกสาวของกษัตริย์รีเปลานะคะ?

หลิน : ไม่ใช่ค่ะ หมายถึงภรรยาของกษัตริย์ค่ะ แล้วก็ เอ่อ...ระหว่างที่การปฏิวัติดำเนินอยู่ ออสการ์ก็ย้ายจากฝั่งกษัตริย์ไปอยู่ฝั่งประชาชนค่ะ

ผู้ถาม : หืม

หลิน : ท่ามกลางเรื่องราวอันเข้มข้นของประวัติศาสตร์นั่นเอง ก็มีเรื่องราวความรักของออสการ์กับอังเดรซึ่งเป็นเพื่อนที่คุ้นเคยมาตั้งแต่เด็กด้วย เป็นเรื่องแนวดราม่าที่น่าประทับใจมากเลยล่ะค่ะ

ผู้ถาม : อ้อเหวอ

หลิน : นี่ค่ะ อยู่ตรงนี้ ลองอ่านดูสักครั้งก็ได้นะคะ คุณใช่ล่ะคะ?

④

ไซ้ : อืม ผลงานชิ้นเอกของการ์ตูนญี่ปุ่น ยังไงก็ต้องเป็น “Fullmetal Alchemist (แขนกล คนแปรธาตุ)” ไม่ใช่เหวอครับ เอ่อ นี่ครับนี่ การ์ตูนเรื่องนี้ครับ

ผู้ถาม : แปรธาตุ...?

ไซ้ : วิชาแปรธาตุ ในการ์ตูนเล่มนี้หมายถึงการเปลี่ยนสิ่งหนึ่งให้เป็นสิ่งหนึ่ง โดยใช้พลังพิเศษนะครับ

ผู้ถาม : อ้อ เป็นเรื่องเกี่ยวกับเวทมนตร์เหวอคะ?

ไซ้ : ก็เป็นแฟนตาซีประเภทหนึ่งนะครับ เป็นเรื่องของตัวละครหลักสองพี่น้องที่พยายามจะใช้วิชาแปรธาตุคืนชีพแม่ที่ตายไป เอ่อ แต่ก็ล้มเหลว ทำให้พี่ชายต้องสูญเสียแขน ส่วนน้องชายก็ต้องสูญเสียร่างกายไปครับ จากนั้นพวกเขาจึงออกเดินทางท่องโลก เพื่อค้นหาวิธีการนำร่างกายเดิมกลับคืนมา

ไดสีเกะ : สนุกนะครับ

ผู้ถาม : หืม

ไซ้ : แล้วเซตติ้งของโลกนั้นก็มีส่วนที่ใหญ่ อ่านแล้วติดเลยล่ะครับ ไม่ใช่แค่นั้นนะครับ ที่จริงแล้วยังมีหัวข้ออีกซึ่งอย่าง “ความสำคัญของชีวิต” อยู่ด้วย อ่านแล้วชวนให้คิดมากๆเลยล่ะครับ

ไดสีเกะ : นั่นสินะครับ

ผู้ถาม : หืม

ไซ้ : แถมลายเส้นก็สวย อ่านก็ง่าย แนะนำเลยครับ

ผู้ถาม : งั้นหรือคะ

PART 2 นี่คือหมวกของชอปเปอร์ครับ

- ฮิงะชิ : สวัสดีค่ะคุณเลออน หมวกใบนี้น่าสนใจจังเลยคะ
- เลออน : นี่เหรอครับ? นี่คือหมวกชอปเปอร์ครับ ตั้งใจจะใส่ไปนิทรรศการการ์ตูนที่เริ่มตั้งแต่พรุ่งนี้ครับ
- ฮิงะชิ : ชอปเปอร์? คืออะไรเหรอคะ?
- เลออน : อ้าว? อาจารย์ไม่รู้จักเหรอครับ? ชอปเปอร์เป็นตัวละครในเรื่อง “วันพีซ” นะครับ น่ารักมากๆเลยนะครับ
- ฮิงะชิ : “วันพีซ” เหรอคะ การ์ตูนเรื่องนี้ ลูกสาวฉันก็มีเหมือนกันนะคะ แต่ฉันยังไม่เคยอ่านเลย เป็นเรื่องยังไงนะ?
- เลออน : เป็นเรื่องโจรสลัดออกผจญภัยท่องโลกกับพรรคพวกครับ สนุกมากเลยครับ! ผมมีหนังสือครบทุกเล่มเลย อ่านซ้ำแล้วซ้ำอีกหลายครั้ง แต่เป็นฉบับแปลภาษาฝรั่งเศสครับ...
- ฮิงะชิ : งั้นเหรอคะ มีตรงไหนที่ตีขนาดนั้นคะ?
- เลออน : นั่นสินะครับ เอ่อ “วันพีซ” เนี่ย เป็นเรื่องที่มีความสำคัญกับเพื่อนมากๆเลย เอ่อ มีเหตุร้ายเกิดขึ้น แล้วก็ต่อสู้กัน แต่สุดท้ายมิตรภาพระหว่างเพื่อนก็เอาชนะได้ ตรงนั้นล่ะครับที่น่าประทับใจ
- ฮิงะชิ : หืมเหรอคะ
- เลออน : ชอปเปอร์เอง ตอนแรกก็ไม่มีเพื่อนเลย แต่ได้รับการช่วยเหลือจากคุณหมอ ทำให้รู้ถึงความสำคัญของการเชื่อใจคนอื่น จากคุณหมอนั้นตาย อ่านก็ครั้งก็ร้องไห้ครับ!
- ฮิงะชิ : เหรอคะ...
- เลออน : คราวหน้าอาจารย์ก็ลองอ่านหนังสือของลูกสาวดูสักครั้งสิครับ ไม่ใช่แค่สนุกแต่จะต้องประทับใจแน่ๆเลยครับ
- ฮิงะชิ : งั้นเหรอ แต่มีหลายสิบเล่มเลยใช่ไหมคะ? น่าจะใช้เวลานานเลยนะคะ
- เลออน : อืม ก็อาจจะเป็นอย่างนั้นครับ แต่ถ้าเริ่มอ่านแล้วก็ติดลม คิดว่าแป๊บเดียวก็อ่านได้จนหมดครับ
- ฮิงะชิ : งั้นเหรอคะ ถ้าฉันจะลองอ่านดูดีไหมนะ คุณเลออนเองถ้าชอบขนาดนั้น คราวหน้าก็ลองอ่านเป็นภาษาญี่ปุ่นดูสิคะ
- เลออน : ครับ ตั้งใจไว้ว่าอย่างนั้นครับ!

PART 3 เป็นเรื่องของ “บุรุษตีมหลับ”

- จาง : คุณฮะวะนี่ชอบการ์ตูนจริงๆเลยนะครับเนี่ย
- ฮะวะ : ครับ ก็การ์ตูนมันสนุกปะครับ คุณจางก็อ่านการ์ตูนใหม่ครับ?
- จาง : อืม ไม่ค่อยได้อ่านการ์ตูนนะครับ แต่ถ้าเป็นการ์ตูนวรรณคดีจีนโบราณล่ะก็ เคยอ่านตอนเด็กๆครับ
- ฮะวะ : เอ๋ เช่นเรื่องอะไรครับ?
- จาง : นั่นสินะครับ ที่ผมชอบก็คือเรื่อง “Suikoden (ซ็องกั้ง)” ครับ
- ฮะวะ : เหมอครับ เป็นเรื่องยังไงเหมอครับ
- จาง : “ซ็องกั้ง” อืม เป็นเรื่องราวของวีรบุรุษ 108 คนที่ต่อสู้กับเศรษฐีเลวๆ และผู้มีอิทธิพลครับ มีหลายเรื่องเลย แต่นั่นสินะ ที่ผมชอบมากที่สุด เป็นเรื่องของอู่ซ่ง (บู๊ซง) ที่เป็นชายร่างใหญ่ชอบตีมหลับครับ
- ฮะวะ : ชายร่างใหญ่ชอบตีมหลับ?
- จาง : ใช่ครับ วันหนึ่งอู่ซ่งตีมหลับที่ร้านเหล้าจนเมามายเหมือนที่ทำเป็นประจำ แต่พอออกจากร้าน คนของที่ร้านก็เตือนว่า “ที่ภูเขาช้างหน้านี้มีเสือกินคนอยู่ อย่าไปคนเดียวเด็ดขาดเลยนะ” แต่อู่ซ่งก็ยังไม่ฟังเขาทั้งที่เมามายและนอนหลับไป
- ฮะวะ : โอ้
- จาง : แล้วอู่ซ่ง ก็มีเสือตัวใหญ่ก็ปรากฏตัวขึ้นที่นั่น อู่ซ่งต้องต่อสู้กับเสือเพียงลำพังครับ
- ฮะวะ : โอ้
- จาง : แล้วในที่สุดเขาก็ขึ้นไปนั่งคร่อมบนตัวเสือเหมือนขี่ม้า ภาระหน้าที่หัวของมันเสียงตื๊บตื๊บ แล้วปราบเสือลงได้ในที่สุดครับ
- ฮะวะ : โอ้ มีเรื่องแบบนี้ด้วยหรือครับ

PART 4 เอาแต่อ่านการ์ตูน

ลูกสาวเอาแต่อ่านการ์ตูน ไม่อ่านวรรณกรรมเลย

คุณแม่ที่กำลังทุกขใจ

สวัสดีค่ะ ฉันเป็นแม่ของลูกสาวที่อยู่ชั้นม.4 ค่ะ

ลูกสาวของฉัน ถึงแม้จะเป็นนักเรียนม.ปลายแล้ว แต่ก็ยังคงอ่านการ์ตูนอยู่ แทบไม่อ่านวรรณกรรมเลย แต่เดิมฉันเป็นคนชอบวรรณกรรม สมัยเป็นนักเรียนม.ปลายฉันอ่านผลงานวรรณกรรมมากมาย เมื่อเทียบกันแล้วการ์ตูนมีเนื้อหาไม่ลึกซึ้งเท่า แต่มันยังมีรูปวาดเต็มไปหมดทำให้จินตนาการของคนเราถดถอยลง ในช่วงวันหยุดปิดภาคเรียนฤดูร้อนนี้ ที่โรงเรียนมีการบ้านให้อ่านเรื่อง “โคะโคะโระ” ผลงานของไซเซะกิ ก็เห็นว่าอ่านจบเป็นฉบับการ์ตูน

กลัวว่าถ้าเป็นแบบนี้ต่อไป ลูกจะกลายเป็นคนที่ไม่สามารถอ่านบทความได้ เป็นกังวลค่ะ

ความคิดของฉันแบบนี้มันเกินไปหรือเปล่าคะ

คนที่เข้ามาอ่าน:

ที่คุณเขียนว่าการตูนมีเนื้อหาไม่ลึกซึ้ง คุณเคยอ่านการ์ตูนจริงๆไหมครับ? อย่างเช่น “Hi no Tori (วิหคเพลิง)” ของเทสุเกะ โอะซะมุ คิดว่ามีเนื้อหาลึกซึ้งไม่ด้อยกว่าผลงานวรรณกรรมเลยนะครับ
ยังไม่ทันอ่านก็วิพากษ์วิจารณ์ลูกสาวแบบนี้ไม่ค่อยดีเท่าไรนะครับ

Mangafan:

ผมขำเลยครับที่ลูกสาวคุณอ่าน “โคะโคะโระะ” ที่ทางโรงเรียนสั่งให้อ่านเป็นการบ้านในเวอร์ชันการ์ตูน...
ลูกสาวคุณฉลาดนะครับเนี่ย เพราะแทนที่จะอ่านนวนิยาย อ่านการ์ตูนที่มีภาพเข้าใจง่ายกว่า
เดี๋ยวนี้ทั้งประวัติศาสตร์ญี่ปุ่นทั้งมารยาททางธุรกิจและทฤษฎีสัมพันธภาพก็สามารถอ่านเป็นการ์ตูนได้
อาจจะเป็ยุคที่ความสามารถในการอ่านไม่มีจำเป็นขนาดนั้นแล้วก็ได้ล่ะครับ

พยูเมะ ไชเซะกิ:

เห็นว่านักเรียนม.ปลายเดี๋ยวนี้จะอ่านผลงานของนักเขียนอย่างมูระคะมิ ฮะรุกิกันเยอะนะคะ
ลองเอานวนิยายที่กำลังเป็นที่พูดถึงอยู่ตอนนี้วางไว้ที่ห้องนั่งเล่นโดยไม่ต้องแสดงที่ทำอะไรแล้วแนะนำว่า “น่าสนใจนะ
ลูกก็ลองอ่านดูไหม” ดูไหมคะ

มะริโยะ:

คุณแม่ที่กำลังทุกซำใจเหมือนจะคิดว่าการตูนเป็นสิ่งที่ให้เด็กอ่านสินะคะ แต่ไม่ใช่แบบนี้หรอกนะคะ

การ์ตูนมีหลากหลายแนว และมีกลุ่มผู้อ่านทุกวัย มีการตูนสำหรับเด็ก แล้วก็มีการ์ตูนสำหรับผู้ใหญ่ด้วยเหมือนกัน
การ์ตูนก็เหมือนภาพยนตร์หรือนวนิยาย แคว้นนำเสนอต่างกันเท่านั้นเองคะ
ความคิดที่มองว่าการตูนด้อยกว่านวนิยายหรือสื่ออื่นๆแบบนี้มันไม่ถูกต้องคะ

Topic7 ลองสัมผัสศิลปะการต่อสู้

PART 1 ฉันทสนับโยโดยยูโดคะ

①

- คนถาม : คุณยะมะอุจิ ฉันทสนับโยศิลปะการต่อสู้ของญี่ปุ่นนะคะ คุณยะมะอุจิเล่นศิลปะการต่อสู้อะไรอยู่ใช่ไหมคะ
- ยะมะอุจิ : ครับ ผมเล่นยูโดอยู่ครับ
- คนถาม : ยูโดเหรอะคะ
- ยะมะอุจิ : ครับ มีสนามยูโดอยู่ข้างๆ สถานี ก็เลยไปเล่นสัปดาห์ละ 2 ครั้งครับ
- คนถาม : อ้อ รู้จักคะ เป็นสนามที่ใหญ่เลยนะคะ
- ยะมะอุจิ : ครับ ที่สนามจะมีคนมากมายตั้งแต่เด็กจนถึงผู้สูงอายุเลยละครับ ส่วนใหญ่จะเป็นคนท้องถิ่น คนญี่ปุ่นก็มีประมาณผมและอีกสองคนละมัง
- คนถาม : อืม คนท้องถิ่นเยอะเหรอะคะ ยูโดนี้เป็นศิลปะการต่อสู้แบบไหนคะ
- ยะมะอุจิ : อืม ข้อดีของยูโดคือเราจะรับรู้ได้เลยว่าตรงส่วนที่เราพยายาม เราจะแข็งแรงยิ่งขึ้น
- คนถาม : เหรอะคะ
- ยะมะอุจิ : การซ้อมจะค่อนข้างหนัก แต่พอเหงื่อออกเยอะ แล้วเราดื่มเบียร์หลังจากนั้น มันจะอร่อยมากเลยแหละครับ
- คนถาม : อ้อเหรอะคะ

②

- คนถาม : ฉันทคิดอยากเรียนศิลปะการต่อสู้อะไรสักอย่าง ก็เลยสอบถามหลายๆคนอยู่นะคะ ถ้าจำไม่ผิดคุณนะคะโกะเมะเล่นคาราเต้ยูโดใช่ไหมคะ
- นะคะโกะเมะ : ครับ ผมเล่นคาราเต้แบบเคียวคุชินอยู่ครับ
- คนถาม : แบบเคียวคุชินเหรอะคะ มันต่างกับคาราเต้ทั่วไปยังไงคะ
- นะคะโกะเมะ : อืม ถ้าเป็นคาราเต้แบบดั้งเดิม จะไม่ชกหรือเตะไปที่ร่างกายของคุณต่อสู้ปกติก็จะทำท่าแล้วหยุดก่อนที่จะถึงตัวนะครับ
- คนถาม : อ้อ
- นะคะโกะเมะ : แต่ถ้าเป็นแบบเคียวคุชินที่ผมเล่นอยู่ จะเรียกว่า **フルコンタクト**(Full Contact) ซึ่งจะปะทะตัวคู่ต่อสู้จริงๆ
- คนถาม : เอ๊ะ ปะทะเหรอะคะ แล้วไม่เจ็บเหรอะคะ
- นะคะโกะเมะ : เจ็บสิครับ แต่การรับการโจมตีของคุณต่อสู้ การรับรู้ถึงความเจ็บปวด ก็จะทำให้ทั้งร่างกายและจิตใจแข็งแรงขึ้นนะครับ
- คนถาม : เหรอะคะ

นะคะโกะเมะ : แรกๆก็อาจจะรู้สึกกลัว แต่ก็มีทั้งผู้หญิงและเด็กที่มาสนามกันมากมาย ไม่เป็นไรหรอกครับ

คนถาม : อ้อ อย่างนั้นหรือคะ

นะคะโกะเมะ : อาจารย์เป็นคนตีฝึกฝนมาจากญี่ปุ่น และเป็นคนที่ดีมากนะครับ

คนถาม : หืม จริงหรือคะ

③

คนถาม : เอ คุณอิซึอิเล่นศิลปะการต่อสู้อะไรอยู่หรือเปล่าคะ

อิซึอิ : ค่ะ เล่นไอคิโดอยู่ ทำไมหรือ

คนถาม : ฉันคิดอยากจะเริ่มลองเล่นศิลปะการต่อสู้อะไรสักอย่างนะคะ

อิซึอิ : หรือ ไอคิโดนี่ดีนะ ฉันเล่นมาประมาณ 30 ปีแล้วละมัง

คนถาม : เล่นต่อเนื่องมายาวนานมากเลยนะคะ

อิซึอิ : ใช่ เป็นเพราะไอคิโดไม่มีการแข่งขัน เลยสามารถเล่นได้ตามจังหวะจะโคนของตัวเองนะ ไม่มีแพ้ไม่มีชนะ แล้วก็ไม่ได้เกี่ยวกับความแข็งแกร่งหรือความอ่อนแอ หากพยายามอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าใครก็สามารถเก่งขึ้นได้

คนถาม : หืม จริงหรือคะ

อิซึอิ : นอกจากนี้ เทคนิคของไอคิโดคือการใช้แรงของคู่ต่อสู้ ดังนั้นมันจะไม่เกี่ยวกับพลังกำลังและความใหญ่โตของรูปร่าง จึงได้รับความนิยมในหมู่ผู้หญิงด้วย ถึงอายุจะมากขึ้นก็ยังสามารถเล่นได้ต่อเนื่องไปนานๆ ดีใช่มั้ยละ

คนถาม : ค่ะ

④

คนถาม : ฉันคิดอยากจะลองเล่นศิลปะการต่อสู้ของญี่ปุ่นดูนะคะ คุณชิโนะซะคิ เล่นเคนโดอยู่ใช่มั้ยคะ เล่นที่ไหนหรือคะ

ชิโนะซะคิ : เล่นที่ชมรมของคลับญี่ปุ่นค่ะ แต่ว่าแน่นอนไม่ได้มีเฉพาะคนญี่ปุ่นเท่านั้นนะคะ ถ้าเป็นคนที่สนใจเคนโดล่ะก็ ไม่ว่าใครก็ยินดีต้อนรับทั้งหมดค่ะ คนท้องถิ่นก็มากันค่อนข้างเยอะนะคะ

คนถาม : หืม หรือคะ

ชิโนะซะคิ : มีหลายคนเลยนะที่เมื่อได้เล่น จะรู้สึกเหมือนเป็น “ซามูไร” และ รู้สึกว่าเท่าเลยทีเดียว

คนถาม : อ้อ

ชิโนะซะคิ : แต่ว่า ก็จริงจรงในการซ้อมมากเลยนะ สิ่งสำคัญของเคนโดคือสมาธิ ซึ่งจะเป็นการฝึกปรือทางด้านจิตใจ นอกจากนี้ คิดว่าจะทำให้ท่วงท่าการยืนเดินดูสง่าผ่าเผย

คนถาม : อ้อ เหวอคะ
 ชีโนะชะคิ : อุปรกรณ์ที่จำเป็นอย่างเช่น เกราะและดาบไม้ไผ่ มีหลายอย่างอาจจะทำให้ลำบากสักหน่อย
 แต่ตอนแรกทางคลับมีให้ยืมนะคะ
 คนถาม : เหวอคะ

PART 2 ฝึกซ้อมวันไหนบ้างคะ

โอชะชะคิ : ฮัลโหล!
 ลิซ่า : เออ สวัสดีค่ะ
 โอชะชะคิ : อ้อ คุณลิซ่าที่โทรศัพท์เข้ามาใช่ไหมคะ
 ลิซ่า : ใช่ค่ะ ขอขอบคุณมากๆเลยนะคะที่วันนี้ให้เข้าดูการฝึกซ้อมได้ค่ะ
 โอชะชะคิ : ผมโอชะชะคิครับ คุณลิซ่านั่งดูการฝึกซ้อมที่เก้าอี้ตรงนั้นได้เลยครับ

 โอชะชะคิ : เป็นยังไงบ้างครับ
 ลิซ่า : การเคลื่อนไหวพอเร็วสวยมากๆ จนฉันเองก็อยากลองฝึกบ้างเลยคะ ว่าแต่ ฉันก็ฝึกได้หรือคะ
 โอชะชะคิ : ได้แน่นอนครับ ไอคิโดเป็น ศิลปะการป้องกันตัวที่ทุกคนสามารถฝึกฝนได้ ทั้งผู้หญิง ผู้ชาย
 และทั้งคนหนุ่มสาวไปจนถึงผู้สูงวัยเลยละ หากมีคำถามอะไร ก็ถามได้เลยนะครับ
 ลิซ่า : ขอขอบคุณคะ เออ ชุดที่ใส่ฝึกซ้อมต้องซื้อใหม่คะ
 โอชะชะคิ : ครับ ชุดจะต้องให้ทุกคนซื้อครับ หากใส่ชุดบางๆ อย่างเสื้อยืด ก็จะได้รับบาดเจ็บได้ง่าย
 ลิซ่า : เข้าใจแล้วค่ะ แล้วก็ เห็นมีบางคนใส่ชุดคล้ายๆ กระโปรงสีดำ กับบางคนที่ไม่ได้ใส่ ต่างกันยังไงหรือคะ
 โอชะชะคิ : อ้อ ฮะกะมะนั่นเอง จะใส่ฮะกะมะได้หลังจากสอบผ่านเลื่อนขั้นดัง (段) จนได้สายดำ
 ลิซ่า : อ้อ เหวอคะ ช่วงเริ่มฝึก ก็ซื้อแค่ชุดอย่างเดียวก่อนนะคะ แต่ว่า ฮะกะมะ ก็ดูเท่เลยทีเดียวนะคะ
 โอชะชะคิ : ครับ แต่ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับแต่ละสนามฝึกนะครับ มีบางที่ให้ผู้หญิงสวมใส่ได้ตั้งแต่เริ่มเล่นกันเลย
 แต่สำหรับสนามฝึกของเรา ทั้งผู้หญิงและผู้ชายจะสวมใส่ได้หลังจากที่สอบผ่านเลื่อนขั้นที่ 1
 ขอให้หมั่นฝึกซ้อมบ่อยๆ และเก่งขึ้นไวๆนะครับ
 ลิซ่า : ค่ะ ฝึกซ้อมกันวันไหนหรือคะ

ไอเซะคิ : การฝึกซ้อมมีทุกวันครับ วันนี้วันศุกร์ จะเป็นคลาสสำหรับบุคคลทั่วไป
สำหรับผู้เริ่มเล่นจะมีช่วงเย็นของวันจันทร์และวันพุธครับ ช่วงแรกๆ ก็อยากให้มาฝึกเวลานี้ครับ

ลิซ่า : เหนื่อยค่ะ วันพุธมาได้ค่ะ แต่วันจันทร์มีงาน น่าจะยากนะคะ มาฝึกวันอื่นๆ ได้ไหมคะ
อยากฝึกให้มากๆ เท่าที่จะทำได้ค่ะ

ไอเซะคิ : อ้อ เหนื่อยครับ หากไม่สะดวกมาตามวัน งั้น ก็มาฝึกวันไหนก็ได้เลยครับ

ลิซ่า : ขอบคุณค่ะ งั้น คิดว่าจะมาวันพุธกับวันศุกร์ค่ะ

ไอเซะคิ : ได้เลยครับ ครั้งถัดไป ก็วันพุธหน้าเลยนะคะครับ

ลิซ่า : รับทราบค่ะ ขอฝากเนื้อฝากตัวด้วยนะคะ

PART 3 เคยฝึกซ้อมที่โรงเรียนตอนที่ยังเป็นเด็กค่ะ

- ตะคี่ละ : เป็นการแข่งขันที่เยี่ยมเลยนะครับ
- มัดสีอิ : ค่ะ คนฟิลิปปินส์ชอบบาสเก็ตบอลกันจริงๆ เลยนะคะ ว่าแต่ ที่ฟิลิปปินส์ มีกีฬาพื้นบ้านอะไรหรือเปล่า
- ตะคี่ละ : เอ๋ นั่นสิ ที่ฟิลิปปินส์มีศิลปะการต่อสู้ ที่เรียกว่า “อาร์นิส” บางครั้งเราก็ตีเรียกว่า “เอสคริมา” หรือ “กาลิ” รู้จักหรือเปล่าครับ
- มัดสีอิ : ไม่รู้จักเลย เป็นศิลปะการต่อสู้แบบไหนหรอ
- ตะคี่ละ : อืม “อาร์นิส” คล้ายกับกีฬาฟันดาบ แต่มีทั้งการต่อสู้ด้วยมือเปล่า ทั้งการต่อสู้ด้วยท่อนไม้ หรือมีดสั้น เออ แล้วยังมีเทคนิคหลบหลีกการจู่โจมจากคู่ต่อสู้ที่มีอาวุธ และปลดอาวุธจนไม่สามารถใช้อาวุธนั้นได้
- มัดสีอิ : เหรอคะ
- ตะคี่ละ : “อาร์นิส” เป็นศิลปะการต่อสู้ของฟิลิปปินส์ที่มีมานาน หลังจากทีสเปนได้เข้ามาที่ฟิลิปปินส์ ก็ได้ผสมผสานศิลปะการต่อสู้ “อาร์นิส” เข้ากับการฟันดาบของทางยุโรป จนกลายมาเป็น “อาร์นิส” ในแบบในปัจจุบัน
- มัดสีอิ : อ้อ เหรอคะ
- ตะคี่ละ : จริงๆ แล้ว “อาร์นิส” เป็นกีฬาประจำชาติของฟิลิปปินส์เลยละนะ
- มัดสีอิ : กีฬาประจำชาติเลยหรอ
- ตะคี่ละ : ตอนเด็กๆ ผมเองก็ได้เรียน “อาร์นิส” ที่โรงเรียนสนุกมากๆ เลยละ
ผมมีเพื่อนๆ ที่เล่น “อาร์นิส” เก่งอยู่ ถ้าคุณสนใจ เราไปดูด้วยกันสักครั้งไหม
- มัดสีอิ : จริงหรือคะ งั้นก็พาฉันไปลองดูด้วยสักครั้งนะคะ

PART 4 ศิลปะการต่อสู้ญี่ปุ่นที่เป็นที่แพร่หลายไปทั่วโลก

ศิลปะการต่อสู้ของญี่ปุ่นเป็นที่รู้จักกันอย่างมากมายในต่างประเทศ จำนวนผู้เล่นยูโดในฝรั่งเศสมีประมาณ 800,000 คน ซึ่งมากกว่าผู้เล่นยูโดในญี่ปุ่นถึง 4 เท่า ยูโดที่ Mitsuyo Maeda ได้เข้าไปเผยแพร่ในบราซิลที่เรียกกันว่า บราซิลเลียนยิวิตสุ (Brazilian Jiu-jitsu) ก็ดังไกลไปทั่วโลก

ไม่เพียงแต่ยูโดเท่านั้น ศิลปะการต่อสู้ของญี่ปุ่น เช่น ไอคิโด คาราเต้ และเคนโด ก็ล้วนแพร่หลายไปทั่วโลก แม้แต่ในต่างประเทศ ก็มีสถานที่ฝึกซ้อมศิลปะการต่อสู้ญี่ปุ่นให้ได้เห็นกันอยู่ไม่น้อย เพียงแต่ว่าศิลปะการต่อสู้เหล่านี้เมื่อไปอยู่นอกประเทศ รูปแบบก็มักจะเปลี่ยนแปลงไป

อย่างเช่น ยูโด หลังจากยูโดได้บรรจุเป็นกีฬาในโอลิมปิก ก็มีการกำหนดแยกน้ำหนักของแต่ละรุ่นอย่างละเอียด กลายเป็นการแข่งขันที่ต้องทำเต็มให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้เพื่อคว้าชัยชนะ รวมถึงมีการเพิ่มให้สวมชุดยูโดสีฟ้า เพื่อให้ผู้ชมเห็นได้เข้าใจง่าย

แต่กระนั้น สิ่งที่สำคัญยิ่งกว่าอื่นใดในปรัชญาแห่งยูโด คือ "การสยบความแข็งแกร่งด้วยความอ่อนโยน" ซึ่งหมายความว่าถ้าเราพัฒนาฝีมือจนเก่งแล้ว แม้แต่คนที่ตัวเล็กก็สามารถเอาชนะคนตัวใหญ่ได้ ชูชูกุโดสึชาว กิบบอกนัยความสำคัญของ "จิตใจที่บริสุทธิ์" ยูโดที่สูญเสียบางสิ่งเหล่านี้ไป ก็ไม่ใช่ศิลปะการต่อสู้ยูโด แต่เป็น "JUDO" ต่างหาก

เดิมที จุดมุ่งหมายหลักในการฝึกฝนศิลปะการต่อสู้ของญี่ปุ่น (บูโด) นั้น คือการขัดเกลาจิตใจ การฝึกฝนศิลปะการต่อสู้ ทำให้รู้จักให้เกียรติผู้อื่น และปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วยความเคารพ ซึ่งสิ่งนี้ทำให้ตนเองพัฒนาเติบโตเป็นมนุษย์ และนี่คือ จิตวิญญาณบูโด ศิลปะการต่อสู้ที่ยึดติดกับการแพ้ชนะ และการคิดที่จะเอาแต่หาหนทางที่จะได้คะแนน จึงไม่ใช่จิตวิญญาณแห่งบูโดซึ่งสิ่งเหล่านี้ได้เปลี่ยนแปลงเป็นสิ่งอื่นที่แตกต่างไปจากบูโด

เมื่อบูโดออกจากญี่ปุ่นและเผยแพร่ไปทั่วโลก จิตวิญญาณดั้งเดิมของบูโดที่ว่า

"เริ่มต้นด้วยการโค้งคำนับและจบด้วยการโค้งคำนับ" กำลังสูญหายไป

เช่นเดียวกับซูชิแบบแคลิฟอร์เนียโรลที่ได้รับการยอมรับในต่างประเทศในรูปแบบที่แตกต่างจากซูชิในญี่ปุ่น เราควรคิดว่าการที่บูโดเปลี่ยนรูปแบบและแพร่หลายไปยังผู้คนในต่างประเทศมากขึ้นนั้นเป็นเรื่องดีหรือไม่? นี่เป็นปัญหาที่ตัดสินใจได้ยาก

Topic 8 อุปกรณ์เพื่อความสะดวก

PART 1 ถ้าไม่มีสมาร์ทโฟน ก็ไปไหนไม่ได้

①

อิโนะอุเอะ : ขอโทษ มาสายไปหน่อย

โยชิมุระ : โนที่สุดก็มาถึงจนได้

คนถาม : ไม่รู้ว่าอยู่ไหนเหรอ

อิโนะอุเอะ : เปล่า ทางนะรู้ ก็ดู Google Map ไปด้วยจนมาถึง

ลี : โลกเราสะดวกสบายขึ้นเยอะเลยเนอะ

อิโนะอุเอะ : ใช่ๆ เมื่อก่อน ต้องขอให้เขียนแผนที่ให้ บางครั้งก็โทรถามทางไปด้วย แต่ตอนนี้
มีสมาร์ทโฟนช่วยนำทางให้แล้วล่ะเนอะ

โยชิมุระ : นั่นสินะ

อิโนะอุเอะ : แต่เดิม ผมนะเป็นพวกหลงทิศเอาหลายๆเลย เวลาจะไปไหนที่ ก็ไปผิดทิศผิดทางอยู่บ่อยๆ

คนถาม : เหรอ

อิโนะอุเอะ : แต่ก็นะ หากเป็นแผนที่ในสมาร์ทโฟน ก็จะได้ทันทีเลยว่าตอนนี้ตัวเองอยู่ที่ไหน
และกำลังมุ่งหน้าไปทางไหน สะดวกมากเลย ถ้าไม่มีสมาร์ทโฟน ก็ไปไหนไม่ได้เลย
รู้สึกว่าเป็นของจำเป็นเลยล่ะ

ลี : ใช่ๆ

โยชิมุระ : ฉันทอง ก็เหมือนกัน

ทะคะฮะชิ : มา ตีมให้หมดแก้ว

ลี : จริงด้วย หมดแก้ว!

ทุกคน : หมดแก้ว!

②

ลี : จะว่าไป ผมเองเวลาใช้อินเทอร์เน็ต ส่วนใหญ่ก็ดูจากสมาร์ทโฟน
น่าจะใช้คอมพิวเตอร์ที่บ้านน้อยครั้งลงมากเลยละ

เวลาที่จะทำรายงานที่เกี่ยวกับงาน ก็แน่นอนว่าใช้คอมพิวเตอร์ก็จริง แต่หากเป็นอะไรที่ต้องใช้อินเทอร์เน็ต
ดูจากสมาร์ทโฟนสะดวกกว่าเยอะเลยเนอะ

โยชิมุระ : ใช่เลยละ

ลี : จะเช็คข้อความหรือเช็คเมลก็ทำได้ทันที เวลาจะหาข้อมูลอะไร ด้วย Google ก็หาได้ง่ายๆเลย

ทะคะฮะชิ : หาข้อมูลนี้หาอะไรเหรอ?

- ล : อืม ก็เช่น วันก่อนระหว่างที่คุยกับเพื่อนๆ ไปๆมาๆก็คุยกันว่า “เอ๊ะ ตกลงแก้วมังกรเป็นผลไม้แบบไหนกันนะ” แล้วเราก็เลยเปิดเน็ตหารูปกัน แบบนี้ละ
- ทะคะสะชิ : อ้อ
- อิโนะอุเอะ : ทำอะไรไร้สาระ
- ล : แหม แต่ว่า ก็ใช้หาเรื่องอื่นๆอย่างหาเวลารถไฟ หรือหาร้านอาหารอร่อยๆที่อยู่ใกล้ๆ ได้ใช่ไหมล่ะ? ว่าม๊ัย
- คนถาม : ก็จริง
- โยชิมุระ : ไร้เลยละ

③

- ทะคะสะชิ : แล้วอีกอย่างนะ ที่สะดวกสบายแบบคาดไม่ถึงเลย ก็ พวกแอปพลิเคชันอย่างเช่นพจนานุกรม ว่าจั้นใหม่? พอมายู่ต่างประเทศแบบพวกเรา ก็มีบ่อยๆเวลาที่เกิด(สงสัยว่า) “เอ๊ะ คำนี้คืออะไรนะ ”
- แล้วก็อยากจะหาความหมายในทันทีใช่ไหมล่ะ
- อิโนะอุเอะ : ไร ไร
- โยชิมุระ : เมื่อก่อน ต้องคอยพกพจนานุกรมติดตัวไปด้วย แต่ว่าตอนนี้ หากจากในแอปพลิเคชันพจนานุกรมบนสมาร์โฟนได้ทันทีเลยนะ รู้สึกขอบคุณเลยที่ไม่ต้องพกพจนานุกรมหนักๆ ติดตัวอีกแล้ว
- อิโนะอุเอะ : เนอะ เนอะ
- โยชิมุระ : แล้วยังใช้ถ่ายรูปได้อีกด้วย เวลาไปเที่ยว ก็ไม่ต้องพกกล้องแล้ว
- ล : ไร้เลยละ
- โยชิมุระ : จะถ่ายรูปอะไรก็ทำได้ง่ายๆ อย่างฉินเนี่ย ทุกครั้งที่จะกินข้าว ก็ถ่ายรูปแล้วอัปโหลดลงเน็ตจนเป็นนิสัยไปแล้ว
- อิโนะอุเอะ : เข้าใจเลยละ

④

- ทะคะสะชิ : ดูเหมือนว่า ถ้าไม่มีสมาร์โฟน ทุกคนจะใช้ชีวิตกันไม่ได้เลยสินะ
- ล : เอ๊ะ คุณทะคะสะชิ ไม่เป็นเหมือนกันหรือ
- ทะคะสะชิ : อืม ผมก็เลิกใช้สมาร์โฟนอยู่หรอกนะ แต่คิดว่าต่อให้ไม่ใช้สมาร์โฟนก็ไม่เป็นไรนะ
- คนถาม : เอ๊ะ ทำไมล่ะ
- ทะคะสะชิ : มีแค่โทรศัพท์มือถือก็ น่าจะพอแล้วไม่ใช่หรือ ใช้โทรก็ได้ เมลก็ได้ กล้องก็มี ถ้าคิดจะถ่ายรูป ก็พอจะถ่ายได้
- โยชิมุระ : เอ๊ะ ใช้งานแค่นั้นเองหรือ?

- ทะคะฮะชิ : พุดก็พุดเถอะ ทุกคนนะ ไม่ใช่ว่าเขาแต่ดูสมาร์โฟนกัน ทั้งที่จริงแล้ว ไม่ได้มีฐานะสักสำคัญอะไรหรอกหรอ
- ลี : ไซแบบนั้นหรือเปล่านะ
- ทะคะฮะชิ : อย่างเช่น พวกคนที่เอดูแต่สมาร์โฟนอย่างเดียว ทั้งที่อยู่กับเพื่อนสองคนกลับไม่พุดไม่จากัน ก็มีอยู่ไซไหมละ คนแบบนั้นนะแปลกไหมละ
- คนถาม : อาจไซ
- อิโนะฮะชิ : ก็นะ
- ทะคะฮะชิ : มาพบกัันทั้งที ก็อยากไซเวเวลานันให้คู้มค่าไซไหมละ
- อิโนะฮะชิ : จัน ในชวงเวลาที่เรได้เจอกันในครั้งนี้ ก็มาตีมให้หมดแก้วกันอีกสักครั้
- ทุกคน : หมดแก้ว !

PART 2 ตั้งใจว่าจะซื้อพจนานุกรมอิเล็กทรอนิกส์ครับ

- พองกะโล : คุณเรียวกะ ขอถามสักนิดสิครับ
- เรียวกะ : อะ ได้เลยคะ
- พองกะโล : ผมว่าจะซื้อพจนานุกรมอิเล็กทรอนิกส์ภาษาญี่ปุ่นนะครับ รู้จักพจนานุกรมที่ใช้ดี ๆ บ้างไหมครับ
- เรียวกะ : จะซื้อพจนานุกรมหรือคะ แต่ว่า อาจารย์คะ ตอนนี้มีแอปพลิเคชันพจนานุกรมฟรีที่ดี ๆ อยู่บนสมาร์ตโฟนเหมือนกันนะคะ
- พองกะโล : อืม แบบนั้นนะ ก็จะมีแต่พวกรวมคำศัพท์นะสิ ตอนนี่ ผมก็มีใช้อยู่นะ แต่ไม่ค่อยมีประโยชน์เท่าไร ก็เลยคิดว่าอยากได้พจนานุกรมภาษาญี่ปุ่นเต็มรูปแบบขึ้นมาอีกหน่อย
- เรียวกะ : งั้นหรือคะ พจนานุกรมแบบไหนดีหรือคะ
- พองกะโล : อืม อยากได้แบบที่เป็นพจนานุกรมจริงๆ ไม่ใช่แบบรวมคำศัพท์ หรือรวมบทสนทนาแบบที่มีพจนานุกรมสำหรับผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นนะจะมีไหมครับ
- เรียวกะ : อืม ยังไม่เคยเห็นพจนานุกรมแบบนั้นเลยคะ คิดว่าพจนานุกรมภาษาญี่ปุ่นที่มีหลักๆ ทำสำหรับคนญี่ปุ่นนะคะ
- พองกะโล : อืม ก็ไม่เป็นไร แต่เวลาที่เจอคันจิที่อ่านไม่ออก ถ้ามีพจนานุกรมแบบที่หาความหมายจากการเขียนคันจิด้วยมือได้ ต่อให้ไม่รู้ส่วนประกอบหรือจำนวนเส้นก็จะดีมากเลย
- เรียวกะ : บ้อนข้อมูลด้วยการเขียนสินะคะ พจนานุกรมอิเล็กทรอนิกส์ที่มีกันตอนนี้ ส่วนใหญ่รองรับการบ้อนข้อมูลด้วยการเขียนคะ
- พองกะโล : จริงหรือครับ แล้วก็มีพจนานุกรมแบบที่หาการออกเสียงสูงต่ำของคำได้ด้วยไหม แบบที่รู้เสียงอ่านของคำ อย่างเช่นคำว่า ^{あめ} 雨 (ฝน) กับคำว่า ^{あめ} 絵 (ลูกอม) หากไม่รู้การออกเสียงสูงต่ำของคำ ก็จะออกเสียงภาษาญี่ปุ่นได้ไม่เป็นธรรมชาตินะครับ
- เรียวกะ : รอสักครู่คะ เดี่ยวลองหาในอินเทอร์เน็ตดูคะ อ๊ะ หากเป็นอันนี้ มีพจนานุกรมการออกเสียงสูงต่ำของคำใส่ไว้ด้วยคะ ดูเหมือนว่าจะฟังเสียงได้ด้วยนะคะ
- พองกะโล : มีจริงด้วย เยี่ยมเลย แล้วก็ อืม ถ้ามีแบบที่มีทั้งพจนานุกรมภาษาอิตาลีและพจนานุกรมภาษาญี่ปุ่นอยู่ด้วย ก็คงดีเลยละ แบบนั้นคงไม่มีสินะครับ
- เรียวกะ : ลองหาดูก่อนนะคะ อ๊ะ มีนะคะ อันนี้คะ พจนานุกรมภาษาอิตาลีมีใส่ไว้ให้ตั้งแต่แรกเลยคะ บ้อนข้อมูลด้วยการเขียนได้ด้วย แล้วก็พจนานุกรมการออกเสียงสูงต่ำของคำด้วยคะ
- พองกะโล : โอ้ว งั้น ก็เอาอันนี้ละกันนะ ขอขอบคุณมาก

PART 3 เฟิ่งซื่อของที่สะดวกมากๆ มาค่ะ

- โทะริยะมะ : เมื่อเข้านี้แย่นะเลย หาโทรศัพท์มือถือก็ไม่เจอ
- สะเตจี : ลำบากเลยนะคะ อ้อ เมื่อเรารู้ว่าฉันเฟิ่งซื่ออุปกรณ์ดีๆ มาค่ะ
- โทะริยะมะ : หืม อะไรที่บอกว่าอุปกรณ์ดีๆ
- สะเตจี : เครื่องช่วยติดตามของหาย ชื่อจากที่ญี่ปุ่น สะดวกเลยละ เครื่องนี้จะช่วยบอกจุดที่ทำของหายให้เรา
- โทะริยะมะ : เอ๋ แล้วทำงานยังไง
- สะเตจี : เอ่อ ก็มีเครื่องแม่กับเครื่องลูก เครื่องลูกก็จะใหญ่ประมาณเงินเหรียญ
เราก็จะเอาเครื่องลูกไปคล้องสิ่งของที่ถ้าหายแล้วจะลำบาก อย่างเช่น พวงกุญแจ จากนั้น
พอเราดปุ่มที่เครื่องแม่ไว้ เครื่องลูกก็จะดัง “บี๊บ บี๊บ บี๊บ” บอกให้รู้ว่าอยู่ที่ตรงไหน
- โทะริยะมะ : ใ่ว มีอุปกรณ์แบบนี้ด้วยหรือ
- สะเตจี : ฉันคล้องไว้กับกระเป๋าตังค์ กุญแจรถ หรือ กุญแจบ้านค่ะ
- โทะริยะมะ : อ้อ อย่างนี้เอง
- สะเตจี : อย่างตอนเช้าก็จะใช้ตอน "เอ๊ะ กุญแจหายไปในไหน" ก็จะ"บี๊บ บี๊บ บี๊บ" หรือตอน "กระเป๋าหายไปในไหน"
ก็จะ"บี๊บ บี๊บ บี๊บ"
- โทะริยะมะ : อ้อ
- สะเตจี : ฉันนะ ทำของหายเป็นประจำ ก็เลยตื่นตระหนกอยู่บ่อยๆ ตั้งแต่ได้มาใช้เครื่องนี้
เรื่องเหล่านี้ก็ไม่เกิดขึ้นอีกเลย
- โทะริยะมะ : แต่ก็นะ ถ้าเป็นคุณสะเตจีแล้วละก็ ดูท่าว่าจะเปลืองทำเครื่องแม่หายนะ

PART 4 ของวิเศษของโดราเอมอนที่คุณอยากได้ที่สุดคือ?

สำรวจการจัดอันดับ : ของวิเศษของโดราเอมอนที่คุณอยากได้ที่สุดคือ?

“ถ้าทำแบบนี้ได้ ก็คงจะดีนะ”

หนึ่งในเหตุผลยอดเยี่ยมที่ทำให้โดราเอมอนยังคงครองใจคนญี่ปุ่นมาได้ตั้งแต่วัยผู้ใหญ่จนถึงวัยเด็ก นั่นก็คือของวิเศษที่จะมาช่วยสานฝันให้เป็นจริง ซึ่งโดราเอมอนนำมาจากโลกในอนาคต ตัวคุณเอง ก็น่าจะมีสักครั้งที่เคยคิดว่า “อยากได้ของวิเศษแบบนี้บ้างจัง”

ในครั้งนี้จะขอแนะนำเสนอแบบสำรวจทางออนไลน์ที่ทาง Urawa Research ได้จัดทำเกี่ยวกับเรื่อง “ของวิเศษของโดราเอมอนที่คุณอยากได้ที่สุดคืออะไร?” ซึ่งคำตอบ 3 อันดับแรก มีดังต่อไปนี้

อันดับที่ 1 ประตูไปที่ไหนก็ได้

ของวิเศษอันดับที่ 1 ที่โด่งดังและเป็นที่ยอมรับ ได้แก่ “ประตูไปที่ไหนก็ได้ (どこでもドア)”

ที่จะพาเราไปที่ต่างๆได้ตามต้องการ เมื่อเปิดประตูออก ก็จะถึงจุดหมายปลายทางทันที มีทั้งเหตุผลยึดตามความใฝ่ฝันที่ว่า “ฉันอยากไปท่องเที่ยวทั่วโลก” และที่เหตุผลยึดตามความเป็นจริงที่ว่า “น่าจะช่วยให้แต่ละวันเดินทางไปทำงานได้สะดวกสบายขึ้น”

อันดับที่ 2 ไทม์แมชชีน

“ไทม์แมชชีน” ที่ใช้ย่นเวลาไปยังยุคอดีตหรือเดินทางไปยังอนาคตได้ตามต้องการ อยู่ในอันดับที่ 2 ซึ่งก็มีหลากหลายเหตุผลด้วยกัน เช่น

“อยากย้อนกลับไปอีปีปดยุคโบราณไปดูการสร้างพีระมิด”, “อยากท่องเที่ยวไปในอนาคต ไปจดเลขลอตเตอรี่” หรือ “ถ้าหากได้เจอตัวเองในอดีตก็จะให้คำแนะนำต่างๆได้ก็จะเป็นดี”

อันดับที่ 3 คอปเตอร์ไม้ไผ่

คอปเตอร์ไม้ไผ่ อยู่ในอันดับที่ 3 เป็นของวิเศษที่เมื่อติดไว้บนหัวจะทำให้ลอยไปบนฟ้าได้ คอปเตอร์ไม้ไผ่จึงเป็นของวิเศษที่คนนิยมมากที่สุด ในบรรดาของวิเศษของโดราเอมอน ดูเหมือนว่าคนจะชอบตรงที่ใช้งานง่ายสะดวกสบาย อย่างเช่น “ขนาดพอดีใส่ไว้ในกระเป๋า(เสื้อหรือกางเกง) หยิบออกมาก็ลอยขึ้นฟ้าได้ทันที” “ใช้เอาไปซื้อของ เล็กๆน้อยๆก็น่าสะดวกดี”

นอกจากนี้ ยังมีของวิเศษอื่นๆที่แฟนๆตอบกันเข้ามาอย่างมากมาย เช่น “ตู้โทรศัพท์สารพัดนึก” ที่จะสร้างโลกสมมติให้เป็นไปตามที่ต้องการได้ เพียงเข้าไปในตู้โทรศัพท์แล้วยกหูพูดว่า “ถ้าหากโลกเรา.....” เพื่อขอโลกที่เราต้องการ หรือ “ดินสอคอมพิวเตอร์” ที่เพียงใช้ดินสอนี้ในตอนสอบ ก็จะเขียนคำตอบที่ถูกต้องได้โดยอัตโนมัติ หรือ “สมุดบันทึกล่วงหน้า” ที่เมื่อเขียนบันทึกลงไปแล้ว สิ่งนั้นจะเกิดขึ้นจริงในอนาคต

แล้วคุณล่ะ อยากได้ของวิเศษชิ้นไหนบ้างไหม?

PART 5 ขายให้หน่อย

เว็บบอร์ดกระดานสนทนาซื้อขายเครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้าน

ขายหม้อหุงข้าวให้หน่อย

คุณคะโยะ

ฉันกำลังมองหา หม้อหุงข้าวที่มีฟังก์ชันทำได้หลายอย่างเท่าที่จะทำได้

แบบที่มีตั้งเวลาหุงข้าว หุงข้าวได้สุกเร็ว หากมีแบบที่หุงข้าวต้มได้ด้วย ก็ยิ่งดีค่ะ

ครอบครัวเราอยู่กัน 4 คน จึงกำลังหาหม้อหุงข้าวที่ขนาดใหญ่หน่อย

สามารถขับรถไปรับถึงที่ได้ หากเดินทางไม่เกิน 1 ชั่วโมง

ขอบคุณค่ะ

Topic 9 เทศกาลที่มีมาแต่ดั้งเดิม

PART 1 งานเทศกาลจัดถึงวันที่ 7 ค่ะ

①

สวัสดีครับ วันนี้ผมมาที่เทศกาลคะนะชะวะเฮียคุมังโงะคุในเมืองคะนะชะวะ จังหวัดอิชิคะวะ เทศกาลนี้จัดขึ้นทุกปีในช่วงสุดสัปดาห์แรกของเดือนมิถุนายนเพื่อเป็นการรำลึกถึงท่านแม่ทัพมะเอะตะ โทะชิอิเอะ ผู้ก่อตั้งเมืองคะนะชะวะ ซึ่งได้เข้าปกครองปราสาทคะนะชะวะในเดือนมิถุนายน ปี 1583 แต่เทศกาลนี้เพิ่งเริ่มจัดหลังสงครามในปี 1952 ดังนั้นจริงๆ แล้วจึงเป็นเทศกาลที่ค่อนข้างใหม่ ถึงกระนั้นก็ตามมีคนเยอะมากเลยครับ ทุกคนมารวมตัวกันเพื่อชมกิจกรรมหลักของเทศกาล นั่นก็คือขบวนพาเหรดเฮียคุมังโงะคุ ในขบวนพาเหรดนี้มีขบวนต่างๆ มากมายที่ยาวถึง 4 กิโลเมตร ได้แก่ ขบวนดนตรี ขบวนสิงโต ขบวนคะวะโทบิ (กลุ่มนักดับเพลิงสมัยเอโดะ) และขบวนซามูไรยุคโบราณ หนึ่งในสิ่งที่เป็นที่ดึงดูดใจในหลายๆ ปีคือ จะมีการคัดเลือกนักแสดงที่มีชื่อเสียงมารับบทเป็นท่านแม่ทัพมะเอะตะ โทะชิอิเอะ ภาพที่แม่ทัพสวมเกราะซึมันันได้รับความนิยมมาก ฮะ ขบวนพาเหรดกำลังมาแล้วครับ

②

สวัสดีค่ะทุกคน ตอนนี้อยู่ที่งานเทศกาลโฮชิโกอิจิ(ตลาดต้นโคมโไฟจิน)ในอาซากุสะ โตเกียว วันนี้และพรุ่งนี้จัดงานเทศกาลที่วัดเซนโซจิ ว่ากันว่าหากไปไหว้พระที่วัดในวันนี้จะได้บุญเทียบเท่ากับการเข้าวัดไปไหว้พระถึง 46,000 วัน ดังนั้นจึงมีผู้คนมากมายมารวมตัวกันที่นี่ มีแผงร้านอาหารและของเล่นมากมายด้วยนะ บรรยากาศคึกคักมาก แต่แน่นอนว่าหากพูดถึงโฮชิโกอิจิก็ต้องนึกถึงต้นโคมโไฟจิน ตรงนี้มีร้านขายต้นโคมโไฟจินเรียงรายอยู่ยาวเหยียดเลยละคะ ดิฉันก็คิดว่าจะซื้อสักต้นหนึ่ง ขอโทษนะคะ กระจ่างนี้ราคาเท่าไรคะ (2,500 เยน) โอเคคะ เาหนี่งกระจ่างคะ...และแล้วดิฉันก็ซื้อกระจ่างที่ใหญ่ที่สุด สีแดงของต้นโคมโไฟจินนี้สวยจริงๆ เมื่อเห็นต้นโคมโไฟจินพวกนี้ก็จะรู้สึกว่าคุณรู้แล้ว มันเป็นสัญลักษณ์ของฤดูร้อนจริงๆ งานเทศกาลโฮชิโกอิจินี้มีแค่สองวัน วันนี้และพรุ่งนี้ วันที่ 9 และ 10 กรกฎาคม ทุกคนเชิญมากันนะคะ

③

สวัสดีครับ รายการของวันนี้มาจากอะโอะโมะริ เทศกาลเนะบุตะเริ่มขึ้นเมื่อวานขึ้น 2 สิงหาคมที่เมืองอะโอะโมะริ เทศกาลเนะบุตะที่มีชื่อเสียงนี้เป็นหนึ่งในสามเทศกาลอันยิ่งใหญ่ของภูมิภาคโทโฮคุ และในทุกๆ ปีจะมีคนมาเยี่ยมชมถึง 3 ล้านคน สิ่งที่เป็นไฮไลท์ของเทศกาลนี้คือรถที่ประดับตกแต่งหุ่นยักษ์ที่เรียกว่าเนะบุตะ เมื่อเห็นใกล้ๆ จะรู้สึกว่ามันใหญ่มากกว่า 9 เมตร และสูงถึง 5 เมตรเลยละครับ หุ่นเนะบุตะส่องแสงในความมืดตอนกลางคืนนั้นสวยมากๆ ครับ และหากพูดถึงเนะบุตะ ก็จะมีเรื่องการรำรำ ผู้ที่รำรำที่เรียกกันว่าสะเนะโตะจะรำรำตามเสียงดนตรีบรรเลงของเทศกาลและตะโกนว่า "รัสเซวา รัสเซวา" สำหรับสะเนะโตะนั้น ถ้าเข้าชุดมาได้ใครก็สามารถเข้าร่วมรำรำได้ เทศกาลนี้จะจัดไปจนถึงวันที่ 7 ครับ

④

สวัสดีครับทุกคน วันนี้ผมจะแนะนำเทศกาล“อุระจะ” ของโอะกะยะมะครับ อุระจะเป็นเทศกาลที่เกี่ยวข้องกับปีศาจที่ชื่อว่าอุระ ซึ่งเป็นตำนานต้นกำเนิดเรื่องราวของโมะโมะทะโร (นิทานพื้นบ้านของญี่ปุ่น) ที่สืบทอดกันมาที่นี้ในโอะกะยะมะ เทศกาลนี้จัดขึ้นทุกปีในวันอาทิตย์แรกของเดือนสิงหาคม และวันเสาร์ซึ่งเป็นวันก่อนหน้านั้น ที่ใจกลางเมืองโอะกะยะมะ โดยมีกลุ่มคนหนุ่มสาวเป็นกำลังหลักในการจัดงาน

ในขบวนพาเหรดกลุ่มคนหนุ่มสาวหลากหลายกลุ่มจะแต่งตัวด้วยชุดที่พวกเขาคิดขึ้น และเต้นรำในแบบของตัวเอง จุดเด่นคือการแต่งหน้าให้ดูเหมือนปีศาจ ประวัติของเทศกาลนี้เริ่มมีมาไม่นานนัก โดยเริ่มขึ้นในปี 1994 การเต้นรำของเหล่าคนหนุ่มสาวเต็มไปด้วยพลัง ครื้นเครงกันมากเลยครับ

PART 2 ผมได้ไปร่วมรำรามาด้วย

- เอ็นโด : อ้าว โรนัลโด ไม่ได้เจอกันนานเลยนะ สบายดีไหม
- โรนัลโด : เอ็นโดซัง ไม่ได้เจอกันนานเลยครับ จริงๆ แล้วผมเพิ่งไปเที่ยวญี่ปุ่นมา เพิ่งกลับมาถึงเมื่อวานนี้เอง
- เอ็นโด : อ้อเหวอ เยี่ยมเลย แล้วญี่ปุ่นเป็นยังไงบ้างละ
- โรนัลโด : ร้อนมาก แต่ก็สนุกมากเลยครับ ผมไปมาหลายที่และได้ประสบการณ์มากมายเลย
- เอ็นโด : จริงเหวอ เช่นอะไรบ้าง
- โรนัลโด : ผมได้กินอาหารญี่ปุ่นหลายอย่าง และก็ไปออนเซ็นด้วย แต่ประสบการณ์ที่ดีที่สุดคือการได้ไปเทศกาลอะวะโอะโตะรินะครับ
- เอ็นโด : จริงเหวอ เทศกาลอะวะโอะโตะริ คุณไปถึงโทะคุชิมะเลยหรือ
- โรนัลโด : แน่นอน ผมได้ยินว่าเป็นเทศกาลที่น่าทึ่งมาก ไม่แพ้งานเทศกาลคาร์นิวัลที่รีโอเลย ผมเลยคิดว่าต้องไปให้ได้สักครั้ง
- เอ็นโด : จั้นเหวอ แล้วเป็นยังไงบ้าง
- โรนัลโด : ยอดเยี่ยมมากเลยครับ ทีมักเต้นมืออาชีพเต้นเก่ง และมีพลังมาก แต่สิ่งที่ดีที่สุดคือการได้ร่วมเต้นในขบวนพาเหรด
- เอ็นโด : จริงเหวอ คุณได้เต้นด้วย ว้าว!
- โรนัลโด : ที่รีโอคุณจะได้เต้นในคาร์นิวัลหลักไม่ได้ถ้าไม่เข้าร่วมทีม แต่ที่เทศกาลอะวะโอะโตะริ ถ้ามีคนสอนท่าเต้นให้หน่อยใครก็สามารถร่วมเต้นได้ เขายังให้ยืมเสื้อฮัปปี้ด้วยนะครับ
- เอ็นโด : อืม
- โรนัลโด : ตอนที่ผมเต้นไป มันเหมือนกับทุกคนเป็นพวกเดียวกัน เป็นบรรยากาศที่ดีมากเลยครับ
- เอ็นโด : อ้อ เหมือนเนื้อร้องท่อนที่ว่า “ถ้าเป็นคนบ้าๆบอๆ เหมือนกัน แล้วไม่มาเต้น ก็ถือว่าพลาดนะ จั้นก็มาเต้นกันเถอะ”

โรนัลโด : ใช่ เป็นบรรยากาศเทศกาลกันทั้งเมือง ทุกคนดื่มและเต้นกันทั่วทุกที่มีคนท้องถิ่นที่ไม่เคยรู้จักกันมาก่อนเลี้ยงสาเกดื่มตั้งมากมาย และได้พูดคุยกับคนหลายคนเป็นภาษาญี่ปุ่นสนุกมากๆ เป็นประสบการณ์ที่ยอดเยี่ยมเลยครั้บ

เอ็นโด : ดูๆ แล้วคุณทำอะไรจะชอบเทศกาล และสาเหตุจริงๆ นะ โรนัลโด

PART 3 จุดเด่นสุดของงานเทศกาลคือ...

นักท่องเที่ยว : ระหว่างที่ฉันอาศัยอยู่ในสเปน ฉันอยากจะไปดูเทศกาลอะไรสักอย่าง คุณมีอะไรแนะนำบ้างไหมคะ

อาสาสมัคร : อืม ที่ผมอยากแนะนำเป็นอันดับหนึ่ง...ก็ต้องเป็นเทศกาลไฟ "ลาส ฟายาส" ในวาเลนเซีย

นักท่องเที่ยว : เทศกาลไฟเหรอคะ...

อาสาสมัคร : ลาส ฟายาสเป็นเทศกาลที่จุดไฟเผาตุ๊กตาระดาศะที่ตกแต่งอยู่ตามที่ต่างๆทั่วทั้งเมือง เทศกาลนี้จัดขึ้นที่วาเลนเซียทุกปีตั้งแต่วันที่ 15 ถึง 19 มีนาคม

นักท่องเที่ยว : อย่างนั้นเหรอคะ

อาสาสมัคร : ตุ๊กตาระดาศะเรียกว่า "ฟายาส" และมีหลายแบบ ตั้งแต่ขนาดเล็กไปจนถึงขนาดใหญ่ ฟายาสที่ใหญ่ที่สุดสูงกว่า 30 เมตรเลยก็มีครั้บ

นักท่องเที่ยว : ว้าว

อาสาสมัคร : มีฟายาสของนักการเมืองและนักกีฬาด้วยนะครั้บ ระหว่างช่วงเทศกาลจะมีฟายาสเรียงรายตามถนนและจัตุรัสของวาเลนเซียหลายร้อยตัว

นักท่องเที่ยว : หืม จริงเหรอ

อาสาสมัคร : ใช่ครั้บ ไฮไลที่นาคูที่สุดของเทศกาลคือจะมีการจุดไฟเผาฟายาสในคืนวันที่ 19 มีนาคม ซึ่งเป็นวันนักบุญโจเซฟ

นักท่องเที่ยว : อ้อ

อาสาสมัคร : ทั้งเมืองจะเปลี่ยนเป็นสีแดงก่ำ น่าประทับใจมากเลยครั้บ

นักท่องเที่ยว : อย่างนั้นเหรอคะ

อาสาสมัคร : ว่ากันว่าเมื่อเทศกาลนี้สิ้นสุดลง ฤดูใบไม้ผลิจะมาถึงครั้บ

นักท่องเที่ยว : อย่างนั้นนี่เอง

อาสาสมัคร : แต่มีนักท่องเที่ยวเยอะมาก ถ้าคุณจะไปจองล่วงหน้าเร็วหน่อยดีกว่านะครับ

นักท่องเที่ยว : อย่างนั้นหรือ อยากลองไปดูจังคะ

PART 4 คริสต์มาสแรกของฉัน

ที่รักของฉันเป็นคนอเมริกัน

คริสต์มาสครั้งแรกของฉัน

ฉันได้รับการต้อนรับคริสต์มาสครั้งแรกที่บ้านเกิดของที่รักของฉัน บ้านของเขาอยู่ในชนบทของรัฐเคนทักกี ดังนั้นจึงมีคริสต์มาสแบบดั้งเดิมอย่างแท้จริง ภายในบ้านมีต้นคริสต์มาสขนาดใหญ่ ตกแต่งด้วยของประดับมากมาย เหมือนกับภาพที่ฉันเคยเห็นในพิพิธภัณฑ์คริสต์มาสที่ทะเลสาบเยมะนะกะ! บ้านครอบครัวของที่รักตกแต่งในระดับเดียวกับพิพิธภัณฑ์เลย!

จากนั้น ในคืนวันคริสต์มาสอีฟ พวกเราเปิดของขวัญคริสต์มาสจำนวนมากที่วางอยู่ใต้ต้นคริสต์มาสพร้อมกับทุกคน แต่เรื่องนี้ฉันที่จริงมันลำบากมาก! จะไม่สามารถรวบรวมของขวัญในส่วนที่ตัวเองได้รับแล้วเปิดออกดูตามใจชอบได้ เราต้องเปิดของขวัญแต่ละชิ้นตามลำดับต่อหน้าทุกคน และต้องแสดงความคิดเห็นสักอย่างด้วย

ประมาณว่า "โอเค ของขวัญชิ้นต่อไป นี่คือของขวัญจากเดวิดถึงजूดี"

"(เปิด) ว้าว สวยจัง เลือกันหนาวสีแดง"

"ผมซื้อเก็บไว้ตอนไปเที่ยวยุโรปในเดือนตุลาคม เพราะคิดว่าน่าจะเหมาะกับคุณมาก"

"ขอบคุณคะ ฉันจะใส่ไปเล่นสกีคราวหน้านะ"

"ผมดีใจที่คุณชอบนะ"

แม้ว่าคุณจะได้ของขวัญที่แปลก ก็ต้องพูดอะไรบางอย่างเช่น "ฮ่า ฮ่า ตลกมาก..." หรือ "สมกับที่เป็นคุณแล้วที่เลือกของขวัญแบบนี้" ฉันไม่เก่งภาษาอังกฤษ จึงเป็นเรื่องยากสำหรับฉัน และดำเนินต่อเนื่องแบบนี้ไปเรื่อยๆ จนดูเหมือนว่าจะไม่จบสิ้น

ลองนึกดูว่า ถ้ามีญาติ 10 คน และต่างคนต่างให้ของขวัญแก่กัน นั่นก็เท่ากับ 9 x 10 รวมเป็นของขวัญ 90 กล่อง! ต้องเปิดทีละกล่องและแสดงความคิดเห็นจึงใช้เวลายาวนานมาก เมื่อเราเปิดไปได้ครึ่งทาง คืนวันคริสต์มาสอีฟก็ล่วงเลยมาจนดึกมากแล้ว เราจึงตัดสินใจแยกย้ายกันไปนอนก่อน

จากนั้นในเช้าวันต่อมาเราก็เริ่มจากที่ค้างไว้ แต่ขณะที่ฉันคิดว่า "เอ๊ะ ของขวัญเพิ่มขึ้นหรือเปล่านะ" ก็มีคนพูดว่า "นี่เป็นของขวัญจากซานต้า" แล้วของขวัญก็เพิ่มขึ้นมากกว่า 10 ชิ้น!!

ด้วยเหตุนี้ "การแลกเปลี่ยนของขวัญแบบมาราธอนที่ยืดเยื้อ" ก็ดำเนินต่อไปไม่หยุด

PART 5 ประสบการณ์จากงานเทศกาล

บันทึกการเดินทางญี่ปุ่นหมายเลข 6

ผมเดินในเทศกาลอะวะโอะโตะริที่โทะคุชิมะ!

คุณรู้ไหมว่าใครๆ ก็สามารถเข้าร่วมเทศกาลอะวะโอะโตะริได้

พวกเขาจะให้ยืมเสื้อฮัปปิและสอนวิธีเต้นให้ ดังนั้นถึงแม้ว่าจะเป็นครั้งแรกก็ไม่เป็นไร

ด้วยเหตุนี้ผมจึงลองท้าทายด้วยการเต้นอะวะโอะโตะริดูกับเขาบ้าง ขณะเต้นกับทุกคนอยู่ มันก็เกิดพลังอย่างเหลือเชื่อ
มันสนุกมากจริงๆ

ผมได้ทำความรู้จักกับผู้คนหลากหลาย ได้พูดภาษาญี่ปุ่นมากมาย เป็นประสบการณ์ที่ยอดเยี่ยมจริงๆ
แค่ดูมีอาชีพเต้นในเทศกาลอะวะโอะโตะริก็ประทับใจแล้ว แต่ยังไงผมก็ยืนยันว่ามันต้องร่วมเต้นไปด้วย ควรเต้นจริงๆ
ผมอยากไปอีกครั้ง